

Punts Suspensius

Revista de l'INS Frederic Martí Carreras - juny 2024

XX Concurs de Fotografia Matemàtica 2024

1r premi 1 ESO - *Una combinació perfecta per a la creativitat matemàtica* - Amina Gharbani

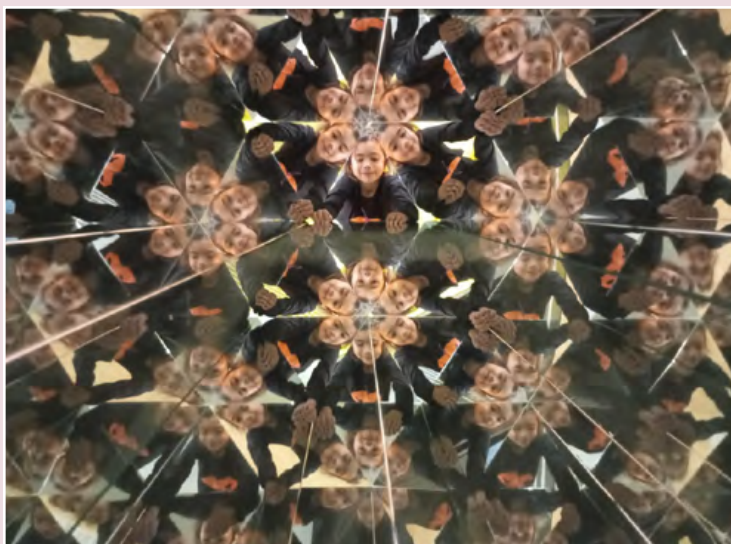
1r premi 2 ESO - *L'escala de l'escala* - Èlia Sinués Fernández

1r premi 3 ESO - *Curiositat a la via làctia* - Maria Díaz Aguilera

1r premi 4 ESO - *Circumferència dins circumferència* - Aniol Llopart Martínez

1r premi cat. E - *Mirades calidoscòpiques* - Mone Serra

Sumari

Editorial	3
La travessia del curs 2023 - 2024	4
L'AFA	6
Projectes	8
Sortides i activitats dins i fora del centre	16
Els companys jubilats	24
Concursos, premis i mencions	40
Calaix d'artistes	54
Passatemps	65

Crèdits

Edició:

Juny 2024

Col·laboració:

Professors i alumnes del centre

Imatge de la portada:

"Sense títol" (Departament de Dibuix)

Publicitat:

Establiments

Disseny i maquetació:

Roser Bona estudi gràfic

Impressió:

Ducform SA

Coordinació:

Albert Ramos

Editorial

Benvolguda comunitat educativa de l'institut,

Arriba la calor i s'acaba un nou curs! Sembla mentida que ràpid passen els dies, les setmanes, els mesos i els trimestres... No fa gaire, planificàvem amb il·lusió un nou curs i ja el podem donar per acabat. És moment de parar, carregar piles, però també de reflexionar de totes les coses que han succeït aquest curs a l'institut: sortides pedagògiques i lúdiques, concerts, intercanvi a Cholet, colònies, esqujada, viatge a Madrid i a Berlín, celebració de la castanyada, diades mundials, Sant Jordi, concurs literari i de microrelats, participació en diferents concursos i olimpíades, exposicions i certàmens, graduacions, reunions i trobades... un bon grapat de vivències! Ha estat un treball compartit entre famílies, alumnes, professorat i personal d'administració i serveis... *Un vaixell no navega sol, sinó que necessita tot un treball en equip!*

En primer lloc, m'agradaria parlar de l'alumnat, on amb esforç, constància i dedicació arribareu a aconseguir tot el que us proposeu. Cal tenir sempre ganes d'aprendre i de millorar. Estic segura que els coneixements, habilitats i competències que heu adquirit entre aquestes parets sembraran la base per als vostres futurs èxits i somnis.

També m'agradaria donar les gràcies a l'equip docent i al personal educatiu de l'institut. Voldria destacar la seva dedicació i professionalitat, tot creant un entorn educatiu enriquidor. La nostra tasca és intentar que cada alumne/a brilli i es desenvolupi de la manera més exitosa possible.

A vosaltres famílies, gràcies pel vostre suport i acompanyament en la tasca educativa que compartim. Sabem que l'educació és un esforç col·lectiu i hem d'anar plegats de la mà per aconseguir-ho.

Amb certa melancolia, també ens toca acomiadar als professors i professores que han dedicat gairebé dos terços de la seva vida a l'educació, amb passió, vocació i dedicació incansable. Estem parlant d'en Lluís Drou, professor de química, de l'Enric Falgàs, professor d'economia, de l'Abel Fàbregas, professor d'educació física, de l'Eulàlia Vila, professora d'orientació, i de la Muntsa Tortós, professora de català. I també tenim dos professors que ja no començaran el curs vinent pel mateix motiu: en Xavier Vilaseca, professor de filosofia, i en Gonzalo Casán, professor de castellà. Què tingueu molta vida per viure, compartir i exprémer en aquesta nova etapa!

Per acabar, m'agradaria tenir un record especial per a l'alumnat de 4t d'ESO i de 2n de Batxillerat que acaben una etapa i en comencen una de nova! Endavant! *"Tot està per fer i tot és possible"*.

A tots i a totes, us desitjo que tingueu un estiu reparador, unes merescudes vacances, que gaudiu de moments entranyables i que carregueu la maleta d'experiències compartides en família, amics... Fins ben aviat!

Amb gran estima,

Meritxell Pastor

Directora de l'INS Frederic Martí Carreras

La travessia del curs 2023 - 2024

► L'alumnat

Al llarg d'aquest curs 2023-2024, a l'Institut Frederic Martí Carreras hi ha hagut matriculats un total de **640 alumnes** (444 a l'ESO i 196 a Batxillerat).

► Els i les delegats/des

AULA	DELEGATS/DDES	AULA	DELEGATS/DDES
------	---------------	------	---------------

DELEGATS/DDES D'ESO 2023-2024

1r A Nerea Valencia
Clara Mató
1r B Ivana Giurchita
Ania Romero
1r C Omayma el Ouartasi
Martí Carbó

2n A Josep Maria Ros
Aleix Cabrera
2n B Arnau Fiego
Marc García
2n C Abdelatif Missou
Dina Houbban
2n D Èlia Sinués
Arnau Carretero

3r A Ayoub el Bouazzati
Judith Ruiz
3r B Eric Lozano
Victoria Reyes
3r C Tana Moore
Anas Achbabi
3r D Aina Coll
Joel Fernández
3r E Nadine Khyat
Felipe Duron

4t A Martina Farreró
Pau Segura
4t B Nil Pedrique
Abril San Bernardo
4t C Romaisa Chourak
Adam el Moustaj
4t D Violeta Kamer
Janeth Luna
4t E Paula González
Kerin López

DELEGATS DE BATXILLERAT 2023-2024

1r A Batx Ona Franco
Roger Pi
1r B Batx Aleix Berlanga
Marius Andrei
1r C Batx Eric Gallego
Jan Romero
2n A Batx Anna Fernández
Noa Reina
2n B Batx Laia Bofill
Dario Confala
2n C Batx Nayara Romero
Roger Pagès

Delegats 1r i 2n d'ESO

Delegats 3r i 4t d'ESO

Delegats 1r de Batxillerat

Delegats 2n de Batxillerat

El Consell de delegats està format per tots els delegats d'ESO i Batxillerat i la cap d'estudis.

Bona feina, delegats! Moltes gràcies pel vostre compromís.

► Professors i pas

Aquest any hi ha hagut al centre un total de 89 professors/es:

- **Llengua Catalana:** Mohamed El Aamrani, Eva Cama, Marc Delgado, Megan Descayre, Jordi Lorca, Marta Tomàs, Muntsa Tortós, Montse Vila i Meritxell Virgili.
- **Llengua Castellana:** Rosa Angulo, Ariadna Busquets, Sílvia Canet, Montse Carré, Gonzalo Casán, Anna Expósito, Clara Guixeras, Raquel Martínez i Montse Ordóñez.
- **Anglès:** Núria Badia, Anna Blanch, Isabel Camps, Noemí Carrera, Cristina de la Fuente, Zaida Mengibar i Marta Vilà.
- **Francès:** Jaume Fernández i Cathy Jones.
- **Clàssiques:** Raül Segarra.
- **Matemàtiques:** Vicenç Cara, Jaume Escatllar, Enric Falgàs, Yolanda Garcia, Yasmina González, Clàudia Menéndez, Vicenç Piferrer, Tània Rubirola, Isabel Santanach, Clio Sebastià, Quim Sinués i Emili Vilches.
- **Filosofia:** Diego Mestre i Xavier Vilaseca.
- **Ciències Experimentals:** Enric Blázquez, Laia Cervantes, Núria Corona, Marissa Corredor, Lluís Drou, Laura Guerrero, Montse Lardin, Paula Manrique, Marina Navarro, Núria Pujol, Òscar Sancenon, Maria Sàbat, Sílvia Vilà i Albert Ramos.
- **Socials/Història:** Sònia Chavero, Francesc Gil, Javier Granger, Maria Jarabo, Dolors Linares, Cristina Montiel, Rosa Pinsach, Miquel Soler i Joan Tharrats.
- **Educació Física:** Marc Escudra, Abel Fàbregas, Jordi González, Josep Parals, Pol Sabrià i Óscar Trigo.
- **Visual i Plàstica:** Montse Rodríguez, Sònia Miñana i Jordi Serra.
- **Tecnologia:** Jordi Burch, Manel García, Rosa Maria Peral, Ramon Seguranyes i Mone Serra.
- **Música:** Meritxell Pastor, Diem-Huong Tran i Santi Puertas.
- **Orientació i Psicopedagogia:** Anna Albiol, Clàudia Álvarez, Lupe Fernández, Carla López, Francesc Sais i Eulàlia Vila.
- **Aula d'Acollida:** Lita Plaja.

Durant el dia a dia, professors i alumnes han comptat amb el suport de la Maggi Mena (Tècnica d'Integració Social-TIS), de l'Aina Ruiz (Educadora d'Educació Especial) i d'en Víctor Segura (Vetllador). Setmanalment, els alumnes han pogut consultar els dubtes referents a la salut a la Karima Boukhzar, l'agent de salut; i quinzenalment, l'Aline Bonet, la psicòloga de l'EAP, ha col·laborat tant amb les psicopedagogues del centre com amb els tutors.

Al centre també hi treballen altres persones amb una feina molt important perquè tot funcioni i pugui tirar endavant, el personal PAS: l'Eva Clop i en Domènec Esteban (personal de secretaria); la Cristina Bautista, la Montse Ruano, la Pilar Plata i la Cristina Vert (consergeria); la professora de reforç contractada per l'AFA; el professor de repàs finançat per l'Ajuntament de Palafrugell a través del TSAE (Taller d'Estudi Assistit); la professora de les classes de preparació per les proves oficials de Cambridge, contractades per l'AFA; i el personal de l'empresa de neteja: Nadia Adroher, Zaida Arias, Maria Purcil i Sergio Recuero.

L'equip directiu d'enguany ha estat format per: Meritxell Pastor (directora); Marta Vilà (cap d'estudis-alumnes); Sílvia Vilà (cap d'estudis-professors); Cristina de la Fuente (coordinadora pedagògica); Montse Lardin (secretària). Les tasques de coordinació de cada curs les han dut a terme: Cathy Jones (1 i 2 ESO), Montse Carré (3 i 4 ESO) i Maria Sàbat (Batxillerat).

► L'Associació de Famílies d'Alumnes, AFA

Com cada any, l'AFA ha col·laborat en l'organització d'algunes activitats del centre i també en la presa de decisions.

D'entre les moltes actuacions importants que ha dut a terme l'AFA ens agradaria destacar la seva col·laboració en la contractació de la professora de reforç per a l'alumnat d'ESO; la contractació de les classes de preparació a les proves oficials de Cambridge; la col·laboració en els preparatius de la Castanyada; el suport en els Jocs Florals; la col·laboració en les xerrades de la Setmana de la Ciència; la seva participació en el Concurso de Microrelatos; haver ajudat econòmicament en les sortides de més d'un dia fora; també haver proporcionat la samarreta del centre gratuïtament als alumnes de 1r i 3r d'ESO i de 1r de Batxillerat i tots els esforços duts a terme en els actes de graduació de 4t d'ESO i de 2n de Batxillerat.

Com podeu veure, la participació de les famílies a l'AFA és útil i necessària, i el seu suport és imprescindible per al bon funcionament del centre. **Per aclarir qualsevol dubte o fer algun suggeriment, podeu fer-ho escrivint al correu de contacte de l'AFA (ampaiesfmc@gmail.com).**

el Balcó
de Calella
_ restaurant _

Reserves: +34 972 61 42 50 | info@santroc.com
www.santroc.com

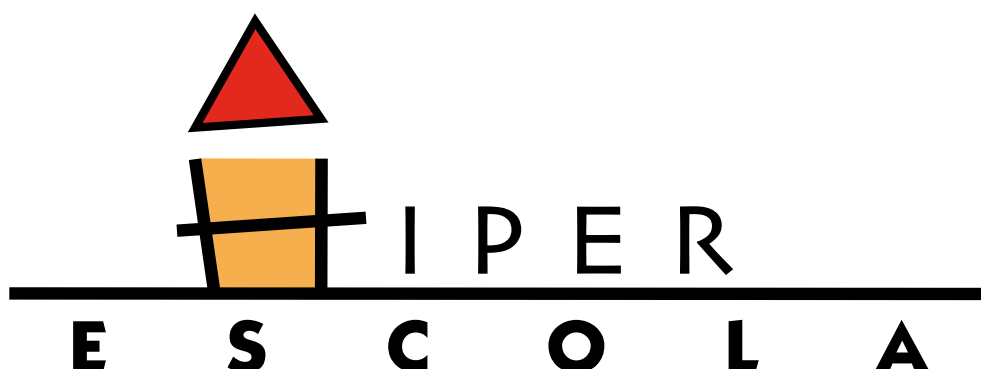

FERRETERIA
PALAFRUGELL
INDUSTRIAL i BRICOLATGE

C/ Mestre Sagrera, 31 Tel. 972 30 61 80

PALAFRUGELL

www.ferrepal.com - ferrepal@ferrepal.com

Material escolar, Oficina i Noves Tecnologies

hiperescola.com

Projectes

► Constituïda la Mesa d'Escoles Lliures de Violència

A mitjans de novembre es va constituir la mesa de treball dels referents de violència zero de l'alumnat, juntament amb la persona impulsora de la igualtat al centre (la Maggi Mena) i la referent de coeducació i perspectiva de gènere del claustre (la Lupe Fernández).

Tot just és un engranatge que s'ha iniciat enguany, però amb moltes ganes de treballar per a una bona convivència dins del centre. Les funcions d'aquestes persones són:

- Donar suport a l'alumnat que pateix situacions de violència i acompanyar-lo a comunicar la situació que estan vivint a la persona referent de coeducació i perspectiva de gènere.
- Vetllar perquè la difusió de la UsApps arribi a l'alumnat i sigui visible.
- Recollir els dubtes i les qüestions en relació amb les violències que els puguin plantejar l'alumnat i traslladar-los a l'equip directiu.

► Programa Lecxit

Un altre curs, alumnes de 1r de Batxillerat han participat en el Programa Lecxit, donant un cop de mà en la lectura a alumnes de primària de diferents centres del municipi.

Com ja és recurrent, la valoració que en fan és molt positiva. Aquestes en són algunes.

VALORACIÓ

El programa Lecxit ha sigut una molt bona experiència que, personalment, repetiria. Al principi no estava segura que m'agradés, pensava que se'm faria pesat. Però després de conèixer els nens, les ganes d'anar-hi van augmentar molt.

L'ambient amb els nens i els seus respectius tutors, la companyonia entre tots, la relació que he viscut amb el meu nen. Tot ha sigut molt divertit i interessant. A més d'això, crec que aquest programa és molt eficaç perquè ajuda molt els alumnes. En un principi els costa llegir, però després ja no els fa mandra i s'ho passen bé.

Sens dubte, enyoraré aquesta experiència, ja que no tindrè temps per tornar-hi, però a la mínima que se'm presenti l'oportunitat de participar, acceptaré. Ho recomano molt.

Inas Harbouli, 1r Batxillerat

El Lecxit ha sigut una experiència gratificant. Cada sessió ha sigut un moment diferent, especial i únic de creixement mutu. Al començament, la nena es mostrava tímida i vergonyosa, però amb el temps hem creat una connexió que provocava que tinguéssim ganes que arribés l'hora de la setmana.

A poc a poc, hem creat un ambient de confiança i seguretat. Els llibres i fragments que hem seleccionat juntes han servit per desenvolupar les seves habilitats de lectura i ampliar el seu coneixement i imaginació.

Aquest procés m'ha recordat la importància de la paciència i la dedicació. He vist com un interès inicial es pot convertir en una passió. Això ha reafirmat la meua creença en el poder de la lectura i l'impacte positiu que pot tenir un mentor en la vida d'un nen. Al final d'aquests mesos, no només he ajudat una nena a buscar la seva passió per la lectura, sinó que també he après molt sobre la perseverança, l'empatia i l'alegria de compartir el coneixement.

Martina García, 1r Batxillerat

Ja acabada la meva tasca a l'entitat puc fer una valoració positiva. Personalment, penso que els meus objectius i expectatives s'han complert, ja que eren molt bones i ha sigut una gran experiència. He après molt sobre l'aprenentatge, el comportament dels nens, i diverses tècniques d'ensenyament. M'ha sorprès el vincle que crees amb els alumnes perquè et consideren una persona important i gaudeixen de la teva estada i ajuda. Penso que l'entitat està portant correctament la seva tasca i no té cap aspecte a millorar. En conclusió, penso que ha sigut una experiència que ha valgut molt la pena en la qual he après i desenvolupat nous valors com la solidaritat, la creativitat i les ganes d'aprendre.

Paula Jiménez, 1r Batxillerat

La meua experiència al Lecxit ha sigut molt bona. Vaig començar sense saber ben bé com ho havia de fer, però a poc a poc vaig anar aprenent i agafant confiança. En molt pocs dies l'alumna a qui jo tutoritzava va agafar molta confiança en mi i això em va permetre avançar molt amb ella. Al principi llegia tímidament i li costava, tot i que entenia tot el que llegia i li agradava aprendre coses noves. Ara que ja hem acabat, veig la gran evolució que ha fet i que ara li agrada més llegir. Per mi això és molt important perquè veig que hem fet un bon treball.

Mariona Rodríguez, 1r Batxillerat

Fer de voluntària al programa LECXIT, ajudant una personeta a llegir, és una experiència superenriquidora i divertida. No només l'ajudes a millorar la seva lectura, sinó que també el veus créixer i guanyar confiança durant els nou mesos que dura. És increïble veure com va progressant i com se sent orgullós dels seus avenços. El fet d'estar ell i tu sols, fa que es creï una connexió molt especial i agradable. Les sessions de lectura es converteixen en moments plens de complicitat. A través dels contes i els llibres, pots compartir moments de riure i aprenentatge que fan que invertir temps en això valgui molt la pena. La satisfacció de veure com el meu esforç ajuda a algú altre, millorar la meua paciència i la millor l'administració del meu temps, són algunes de les moltes coses que m'emporto d'aquesta experiència. Ha sigut una gran experiència i la recomano a tothom.

Meritxell Marimont, 1r Batxillerat

Després d'unes 20 sessions, el voluntariat ja ha acabat. Ha sigut una experiència bastant enriquidora, de la qual no em penedeixo d'haver-hi participat. M'ha aportat, principalment, dues coses: petits moments de pau i una experiència enriquidora pel futur. He après a conviure amb ells, a entendre què necessiten, a saber com he de parlar-los i animar-los per tal que se superin. La satisfacció final de veure'ls llegir amb tanta fluïdesa després d'una evolució personal és un sentiment molt càlid. Em fa sentir que aquestes sessions no han sigut malgastades, i que els he ajudat a ser una millor versió d'ells mateixos. A més a més, encara que sigui de manera molt indirecta, m'han pogut ajudar a mantenir la calma en dies en què sentia el pes del món a les meves espatlles. Admeto que he tingut molta sort amb els nens que m'han tocat, ja que mai m'han donat cap mena de problema. Veure'ls créixer ha sigut una experiència inoblidable, i si fos possible m'agradaria repetir-ho o animar a qualsevol a intentar-ho.

Oumnia Daoudi, 1r Batxillerat

ecoBooks
by Iddink

**Aprèn,
Estalvia,
Cuida el planeta.**

Participa en el **Projecte de Reutilització de Llibres de l'Institut**. Opta per una decisió **econòmica** i **sostenible**!

estalvi del **60%**
en la compra
d'ecoBooks

www.iddink.cat
Iddink

Projectes

► Projecte Enllibra't

Aquest curs 2023-24, els alumnes de 3r d'ESO hem començat a fer el projecte Enllibra't, que consisteix a llegir un llibre de pròpia elecció durant dos quarts d'hora cada dia. Això té tant beneficis com inconvenients per diferents persones.

En general, és una activitat molt agradable on els estudiants podem gaudir d'un temps per endinsar-nos en un món completament diferent del que vivim, o potser veure la vida des d'una altra perspectiva amb diferents gèneres literaris. Evidentment, tots hem sentit com llegir és molt bo per incrementar el nostre vocabulari, per escriure millor, per fer menys faltes d'ortografia... però mai no ens parem a pensar com ens dona una oportunitat de reflexionar sobre el que considerem quotidià, fomentar la creativitat, fer-nos preguntes sobre el nostre entorn i aprendre a posar-nos dins la pell dels altres.

Un aspecte que també considero positiu és el fet que fins i tot els companys que no tenen l'hàbit de llegir a casa i gairebé no tenen llibres, en aquesta estona, poden gaudir d'un temps amb només ells mateixos i les paraules, sense haver de pensar en altres assignatures o tasques pendents. D'una altra banda, depenent de la matèria on toqui fer l'Enllibra't, pot ser una cosa increïblement positiva, ja que aquesta mitja hora es resta de la classe gràcies al Pla Lector.

Tot i això, la varietat de llibres per escollir no sol ser gaire bona, i des de principis de curs que se'ns diu que no podem portar-ne de casa. Això es veu reflectit en l'actitud de la majoria d'alumnes respecte a la mitja hora de Pla Lector. Personalment, moltes vegades em veig forçada a acabar un llibre perquè sé perfectament que si el canvio tampoc trobaré gaire cosa millor. Quan tinc la sort d'haver-ne trobat un de molt interessant, sí que és una estona que puc aprofitar bé, però no sol ser el cas.

Com a conclusió, es pot dir que aquesta estona té un bon objectiu pels alumnes. No obstant això, hi ha algunes coses que impedeixen que aquest propòsit no es compleixi o es faci amb desgana.

Blanca Fernàndez Vilaseca, 3r ESO

La
nollegiu
Mediterrània

LLIBRERIA NOLLEGIU MEDITERRÀNIA · Sala de lectura · Tallers · Activitats...
C/ de la Tarongeta, 24 17200 Palafrugell, (Girona) · Telf: 34 972 42 94 91
www.nollegiu.cat

► Tutoria Entre Iguals (TEI)

A l'inici del curs ens van donar una llista amb diferents serveis comunitaris i, sense pensar-m'ho gaire, em vaig apuntar al servei de Tutoria Entre Iguals (TEI). En aquest projecte, he participat conjuntament amb altres companys meus, fent de tutors per als nens i nenes de primer.

Amb els alumnes de 1r d'ESO, hem fet diverses activitats col·lectives per conèixer-nos millor, a més de jugar a jocs de taula per formar una confiança entre nosaltres. La relació amb els alumnes ha estat molt millor del que ens esperàvem, construint una dinàmica d'equip inimaginable. Al principi pensàvem que serien més tímids o que no hi hauria interès en les activitats col·lectives, però el projecte ens ha sorprès i ha superat qualsevol expectativa. El nostre objectiu no era ser només els seus tutors, sinó també els seus amics, ajudar-los i aconsellar-los perquè gaudeixin al màxim del seu primer any d'institut.

Des dels primers dies, em va agradar molt la dinàmica que s'anava construint entre tots nosaltres i, personalment, crec que els alumnes de primer han tingut una experiència molt bona, que els ha facilitat el procés d'adaptació al centre. La llàstima va ser que ens veiem un cop cada dues setmanes, cosa que ha fet que les nostres interaccions siguin escasses al llarg del curs, però ben aprofitades i de gran qualitat.

Aquest curs, tots els alumnes de quart deixem enrere una etapa més de la nostra vida, l'ESO. Malgrat la pandèmia, hem començat aquest període de quatre anys amb una mentalitat positiva, i ara l'acabem sentint-nos orgullosos del que hem realitzat en tot aquest temps, recordant amb nostàlgia els moments i experiències viscudes.

Filip Giurchita 4t ESO - TEI de 1r ESO

► Acció climàtica: projectes a 2n d'ESO

Durant tot el curs 23-24 l'alumnat de 2n d'ESO ha estat treballant un dels objectius de desenvolupament sostenible (ODS), concretament l'objectiu 13, "Acció climàtica".

L'últim projecte fet ha estat confeccionar una campanya publicitària per la conscienciació de la importància de reduir, reciclar i reutilitzar.

Les dues millors infografies en format tríptic han estat:

1. FES-HO PER TU, FES-HO PER AL MÓN de Sofia Badri, Wiam El Asli, Amal El Bouazzati, Rania El Gaddouch i Zainab Benali. 2 ESO D

2. PENSA GLOBALMENT, ACTUA LOCALMENT d'Adam Bougrin, Daniela Barea i Nicolàs Moreno. 2 ESO C

Enhorabona als guanyadors/es!

Anna Albiol, professora de projectes

Projectes

► Escoles Verdes

Durant el curs 2023-24, els alumnes d'escoles verdes, entre altres accions destacades com promoure i sensibilitzar sobre bons hàbits d'estalvi d'aigua i sostenibilitat, hem treballat la biodiversitat de l'entorn proper al centre; per fer-ho hem observat quins éssers vius formen part de la plaça Joan Corominas i el pati de l'institut, i hem anat a explicar als alumnes de la llar d'infants Tomanyí com fer que els visitin més éssers vius al seu pati ajudant-los a sembrar flors i a fer un hotel d'insectes; petits i grans han gaudit moltíssim!

Laura Guerrero, coordinadora d'Escoles Verdes

► Setmana de la Francofonia 2024

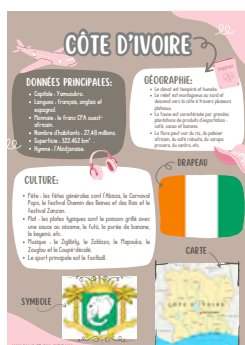
Com cada any, la setmana de la llengua francesa i de la francofonia va tenir lloc i en aquesta ocasió entre el 16 i el 24 de març. Els alumnes han realitzat activitats diverses en relació amb la temàtica del món francòfon.

- 1 ESO: Els símbols de França - Composició de pòsters
- 2 ESO: Receptes de la Francofonia - Pòster realitzat per Hamza Kerarmi (2n ESO)
- 3 ESO: La geografia i la història del món francòfon
- 4 ESO Taller d'art dramàtic

A continuació, us en deixem uns exemples:

Cathy Jones, professora de Francès

L'alumnat de 3r d'ESO ha treballat els diferents països i regions del món on el francès és llengua oficial. Us mostrem dos exemples realitzats pels alumnes: la regió del Quebec al Canadà (Amèrica del Nord) i la Costa d'Ivori (Àfrica).

Jaume Fernández, professor de Francès

► Economia domèstica

A les classes d'economia hem après moltíssim i ara tenim un coneixement més profund del món econòmic. Les explicacions a les xerrades han estat especialment útils per al nostre futur, ja que ens han proporcionat eines valuoses i perspectives clares. A més, aquestes classes han estat molt entretingudes i informatives, fet que ha facilitat l'aprenentatge i l'interès per la matèria.

Simon Felipe Guevara, 4t ESO

► Optativa de còmic

Som els alumnes de 2n ESO i aquest curs 23/24 ens hem introduït en el món del còmic.

Amb els nostres companys, el primer trimestre vam començar dibuixant vinyetes segons l'enquadrament i el punt de vista. I més endavant hem començat a dibuixar seqüències que representen escenes completes. Per acabar, estem fent una història que la convertirem en realitat creant els personatges amb fang i fent les fotos de totes les escenes per muntar-les i crear un vídeo.

No tot ha estat pràctica, per entendre els conceptes hem fet presentacions explicant els diferents tipus de plans.

L'opinió del grup és que treballant tots junts és més divertit i ens ajuda a conèixer-nos més. Però també hem après treballar de manera individual consultant els nostres companys o la nostra estimada professora en els nostres dubtes.

Hafsa Largo, Sira Mérida i Giulia Simion, 2n ESO

Projectes

► Gamificació a les classes de tecnologia

Benvinguda a l'Illa Fantasia!

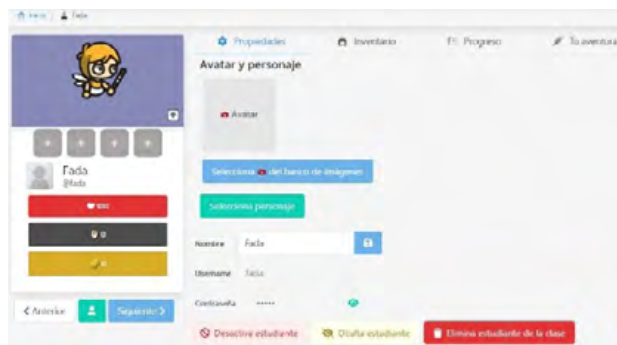
Aquest any engegarem la gamificació a 1r de batxillerat. En aquest cas, vosaltres, els alumnes de robòtica sou els afortunats. La història tracta d'una elfa, de nom Silvana què viu en aquesta illa. La Silvana ens ajudarà en tota aquesta aventura, ens guiarà i sempre anirà un pas per davant de nosaltres. En aquesta odissea, triarem el nostre avatar, diferents objectes per superar proves i desafiaments, obrirem cartes màgiques... Haurem de controlar el nostre or, la nostra vida i comprar objectes a la tenda.

Fins al setembre del 2024, romandrà oberta l'aventura. Podeu entrar a l'activitat seguint els següents passos.

Comencem!

1. Entreu a <https://fantasyclass.app/>, registreu-vos i introduïu en següent codi **hbke5**
2. Llegiu sempre amb atenció i trieu el vostre personatge. Cada personatge té unes habilitats concretes, de vida, de força o d'or.
3. Haureu de penjar la vostra fotografia a on fica avatar i seleccionar una imatge del banc en la part inferior.

Encara no hem acabat!

Existeixen dos núvols tapats al mapa, quin tipus de monstres ens hi podem trobar? ;P
Us animem a tots, alumnes i resta de la comunitat educativa a que entreu i proveu!

Manel Garcia, professor de Tecnologia

PIZZA
INGREDIENTS:

- 400 gr. de farina
- 200 ml. d'aigua
- 2 cullerades d'oli d'oliva
- Un punyó de sal
- Tomàquet sofregit
- Formatge mozzarella
- Orzella
- Altres ingredients

COM ES FA?

- Posarem la farina i la sal en un bol i fem un forat al mig.
- Hi afegim l'aigua i l'oli d'oliva i ho posarem amb les mans fins tenir una massa fofa.
- Crearem boles amb una massa.
- Talem la massa en 4 boles i els estirem amb un còndol.
- Li posarem el tomàquet sofregit, l'orzella, el formatge i els ingredients que desitgem per sobre.
- La fiquem al forn escalfat a 200 graus fins que estigui cuada.

¡A MENJAR!

LES RECEPTES DEL SIEI

Som els alumnes del SIEI i hem fet aquesta web perquè la gent pugui cuinar receptes de tot el món. Trobareu les receptes ordenades per continents.

¡BON PROFIT!

► Blog de receptes de cuina del SIEI

Som els i les alumnes del SIEI. Aquest curs hem fet aquest blog perquè la gent pugui cuinar receptes de tot el món. Trobareu les receptes ordenades per continents. Podreu visitar-lo a la següent direcció: <https://sites.google.com/insfredericmarti.cat/cuina-siei/inici>

També podreu accedir-hi clicant al logotip que trobareu a la secció de "blogs i enllaços d'interès" que apareix a l'esquerra de la pàgina d'inici del web de l'institut (<https://agora.xtec.cat/iesfredericmarti/>).

BON PROFIT!

► Projecte Intercentres - I Trobada en línia d'Aules d'Acollida

Aquest curs, el dijous 14 de març, un dels grups de nois i noies de l'aula d'acollida va celebrar la I Trobada en línia d'AA, que forma part de les diferents sessions virtuals dins del projecte d'intercanvi i coneixement d'altres alumnes també d'AA d'instituts del Baix Empordà, el Projecte Intercentres.

Els nois i noies que hem tingut de contrapart en aquesta 1a sessió d'intercanvi ha estat l'alumnat representant de l'Aula d'acollida de l'Institut de Palamós. En concret, hem pogut conèixer a altres estudiants, que tot i viure i estudiar a Catalunya, provenen d'altres països com Colòmbia, Perú, Marroc, Honduras, Palestina, i fins i tot, de la ciutat autònoma de Melilla.

Aquestes trobades virtuals realitzades entre l'alumnat dels diferents centres són per potenciar el treball de la llengua catalana com a vehicle de comunicació i acollida i per aquest motiu, aquesta primera sessió s'ha centrat a conèixer-se, intercanviar informació i poder compartir una estona d'emocions, il·lusions i simpatia.

Per aquesta primera trobada, el nostre alumnat ha estat durant dos mesos preparant-se, aprenent i practicant els coneixements lingüístics necessaris per poder mantenir una conversa autònoma i suficient per presentar-se i intercanviar informació amb els nous companys i companyes de l'Institut de Palamós, amb qui compartirem viatge durant dues sessions més fins que arribi el moment de la gran Trobada Intercentres el dia 10 de juny d'enguany.

Fins aviat!

Lita Plaja, professora de l'Aula d'Acollida

► Tres cursos del programa Generació Plurilingüe

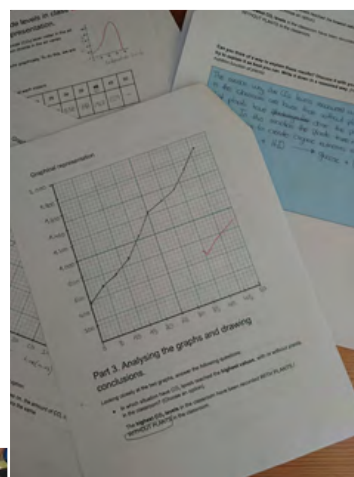
Aquest curs és el darrer que l'institut participa en el programa Generació Plurilingüe (GEP), un programa d'innovació pedagògica que, implementat al llarg de tres cursos, té per objectiu millorar la competència de llengües estrangeres de l'alumnat.

I de quina manera? Doncs fent algunes o totes les hores de diferents matèries en anglès.

Si bé al nostre institut ja fa anys que a les classes d'Educació Física o de Química de Batxillerat ha estat habitual que es fessin en anglès, és a partir del curs 2021-22 que l'institut s'acull a aquest programa, amb l'inici d'una formació de dos cursos en metodologia d'Aprenentatge Integrat de Continguts i Llengües Estrangeres (AICLE) i d'Aprenentatge Basat en Problemes i Projectes (ABP).

Com a resultat d'aquests tres anys de GEP, són diverses les matèries en què algunes hores es fan en llengua anglesa. A 1r d'ESO, la Tecnologia i la Biologia i Geologia. A 2n d'ESO la Física i la Química i, actualment, l'assignatura de Projectes. I a 3r d'ESO l'Educació Física.

Comissió GEP

Sortides i activitats dins i fora del centre

► Ampliem horitzons

Al llarg de l'any han estat moltes les activitats i sortides dins i fora de l'Institut. Us en fem un petit llistat davant la impossibilitat de parlar-ne sobre totes i us adjuntem la crònica que d'alguna d'elles n'han fet els alumnes.

SORTIDES DEL CENTRE 23-24

- Activitat aquàtica "Paddle surf" – Calella (1r Batxillerat)
- Activitat aquàtica "Snorkel" – Calella (4t ESO)
- Activitat aquàtica "Paddle surf" – Calella (3r ESO)
- Fundació Pla: "Selfies i tuits amb estil: Joan fuster i Josep Pla" – Palafrugell (Creació literària, 1r Batxillerat)
- Exposició "Alphonse Mucha" i gimcana matemàtica – Barcelona (4t ESO)
- Cim d'Àligues – Sant Feliu de Codines (1r ESOestadi)
- Itinerari geològic – Sant Antoni de Calonge (alumnat de GCA de 2n Batxillerat)
- Cros a l'estadi – Estadi Municipal Josep Pla i Arbonès, Palafrugell (2n ESO)
- Exposició de fotografia "Cinema i Jazz" – Teatre Municipal de Palafrugell (1r ESO)
- Pedrera Morena – Bassa d'en Zamora, Mont-ras (SIEI)
- "Mil paraules o una imatge" – Fundació Pla, Palafrugell (Creació literària, 1r Batxillerat)
- Formació de delegats – Can Genís, Palafrugell (1r, 2n, 3r i 4t ESO i 1r i 2n Batxillerat)
- Camp d'aprenentatge d'Empúries – L'Escala (alumnat de llatí de 1r i 2n Batxillerat)
- Museu del Cinema – Girona (1r Batxillerat)
- Teatre Social – Teatre Municipal, Palafrugell (4t ESO)
- Setmana de la Ciència: "Fira de la Ciència" – Pavelló d'esports de Palafrugell (2n ESO)
- La deixalleria – Palafrugell (alumnat Escoles Verdes 2n ESO)
- "Pintant amb els adjectius" – Fundació Pla, Palafrugell (Creació literària, 1r Batxillerat)
- Urban Escape – Girona (3r ESO)
- Parc de La Draga – Banyoles (1r ESO)
- Hospital de la Santa Creu i Sant Pau i Sagrada Família. "The producers" (Teatre Tívoli) i "L'legria que passa" (Teatre Poliorama) – Barcelona (1r i 2n Batxillerat)
- Viatge final d'etapa – Berlín (2n Batxillerat)
- Portes Obertes de la Universitat Autònoma de Barcelona – Bellaterra, Cerdanyola del Vallès (2n Batxillerat)
- Esquiada – la Cerdanya (1r Batxillerat)
- Copa Cangur 2024 - Vidreres (alumnes seleccionats/des 1r, 2n i 3r ESO)
- Museu Nacional de la Ciència i la Tècnica de Catalunya – Terrassa (4t ESO)
- Xerrada-col·loqui amb Care Santos al Teatre Municipal – Palafrugell (3r ESO)
- Setmana d'Orientació: Fira dels Oficis – Espai Cultural La Bòbila, Palafrugell (4t ESO)
- Parlament de Catalunya - Barcelona (3r ESO i SIEI)
- Jornada d'Educació 360 – Espai Cultural La Bòbila, Palafrugell (2n ESO)
- Museu Memorial de l'Exili – La Jonquera i Cotlliure (2n Batxillerat)
- "La casa de Bernarda Alba" – Teatre Municipal de Palafrugell (4t ESO i 1r Batxillerat)
- Trobada de Comitès Ambientals del Baix Empordà – Torroella de Montgrí (alumnat Escoles Verdes, 2n ESO)
- La Biblioteca Municipal – Palafrugell (alumnat Aula d'acollida, 1r i 2n ESO)
- Certamen de Lectura en Veu Alta – Teatre Municipal de Palafrugell (2n i 4t ESO)
- Colònies al Collell
- Bicicletada a Platja de Castell – Palamós (1r, 2n, 3r i 4t ESO)
- Viatge final d'etapa – Madrid (4t ESO)
- Colònies a El Coller – Sant Ferriol (2n ESO)
- Palarobòtica 2024 – La Bòbila, Palafrugell (2n, 3r i 4t ESO i 1r i 2n Batxillerat)

- Coneixem l'INS Baix Empordà – Palafrugell (alumnat FOPP, 4t ESO)
- Intercanvi de francès – Cholet, França (3r ESO)
- Jornada de Ciència al carrer – Girona (3r ESO)
- Museu Nacional de la Ciència i la Tècnica de Catalunya – Terrassa (2n ESO)
- Cobosmika – Teatre Municipal de Palafrugell (1r Batxillerat)
- Museu Nacional d'Art de Catalunya i Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya – Barcelona (2n Batxillerat)
- Olimpíades de Geografia – Girona (2n Batxillerat)
- Catedral i Barri Vell – Girona (2n ESO)
- Cursa de les Escoles – Palafrugell (1r ESO)
- Concurs Pica Lletres – Girona (3r ESO)
- Parades de Sant Jordi – Palafrugell (3r i 4t ESO)
- “Poesia Barroca: una literatura per descobrir” amb Íria Caballé – Fundació Pla, Palafrugell (Creació literària, 1r Batxillerat)
- Activitats de tutoria a Calella i Llafranc – Palafrugell (1r, 2n i 3r ESO)
- Flora invasora a Calella i Llafranc – Palafrugell (alumnat Escoles Verdes, 2n ESO)
- Museu de les Matemàtiques de Catalunya i Jumpyard – Cornellà de Llobregat (1r ESO)
- Navegació en catamarà – Roses i Cadaqués (3r ESO)
- Port Aventura – Vila-seca i Salou (1r Batxillerat)
- Jornades Blaves – platges de Palafrugell (3r ESO)
- Proves d'accés PAU – Girona (2n Batxillerat)
- “Quedem al parc” – Palafrugell (1r ESO i SIEI)
- Trobada d'Aules d'Acollida del Baix Empordà – Sant Feliu de Guíxols (alumnat AA, 1r, 2n, 3r i 4t ESO)
- “Humor amarillo” – Pineda de Mar (2n i 3r ESO)
- Pedrera Morena – Palafrugell (3r ESO)
- Platja de Llafranc – Palafrugell (3r ESO)
- Aquabrava - Roses (1r i 4t ESO)

XERRADES I TALLERS 23-24

- Escape Room d'inici de curs (2n ESO)
- Taller de percussió corporal amb Santi Serratosà (1r ESO)
- Presentació i xerrades del programa de Servei Comunitari (4t ESO)
- Presentació programa “Salut i Escola” amb Karima Boukhzar (1r ESO)
- Programa d'Acompanyament Emocional amb en Mario Navarro (4t ESO i 1r i 2n Batxillerat)
- Programa “Sigues Tu” amb Bernard Sàbat (1r, 2n, 3r ESO)
- La Marató “Salut sexual i reproductiva” (1r Batxillerat)
- Policia Local: “Convivència i civisme” (1r ESO)
- Policia Local: “El món de les drogues” (2n ESO)
- La Castanyada (1r i 2n ESO)
- Girona Film Festival (1r i 2n Batxillerat)
- Setmana de la Ciència
 - “Veritats, mentides i curiositats sobre les abelles” (1r ESO)
 - “Reacciona i explota!” (3r ESO)
 - “Històries animals” (4t ESO)
- Dia de la música: actuacions al pati (1r, 2n i 3r ESO)
- “Escriptores de la Literatura Catalana - segles XIX i XX” amb Mercè Vilà (2n Batxillerat)

Sortides i activitats dins i fora del centre

- Teatre musical (2n, 3r i 4t ESO)
- Educació sexual amb Marina Ortega (1r, 2n, 3r i 4t ESO i 1r Batxillerat)
- Mossos d'Esquadra "Xarxes socials i responsabilitat penal" (2n ESO)
- Mossos d'Esquadra "Vessant policial del món de la droga" (3r ESO)
- Joventut activa a la Unió Europea (3r ESO i 1r Batxillerat)
- Joan Vinyoli i la Poesia Postsimbolista amb Anna Perera (Creació literària, 1r Batxillerat)
- Mobilitat i oportunitats a la Unió Europea (1r i 2n Batxillerat)
- Mossos d'Esquadra "Violència masclista" (4t ESO)
- Taller teatral "Qui té a qui?" amb la companyia La Nave Va (1r ESO)
- Problemes a l'Esprint (1r i 2n ESO)
- La Selectivitat (2n Batxillerat)
- "La drecera" amb Miquel Martín (1r Batxillerat)
- Arxiu Històric de Palafrugell (4t ESO)
- Setmana d'Orientació (4t ESO)
 - "I després de l'ESO què?"
 - Fira dels Oficis
 - El Batxibac al Frederic Martí
 - IFE Els Àngels (SIEI)
 - El Batxillerat Artístic a la Bisbal
 - El Batxillerat al Frederic Martí
 - Programes de Formació i Inserció (PFI)
 - Escola d'Arts d'Olot
 - "Presca de decisions"
- Universitat de Barcelona (2n Batxillerat)
- Dansa amb Cobosmika (1r Batxillerat)
- Oncolliga - "No et fumis la salut" (1r ESO)
- "L'equitat menstrual" amb Karima Boukhzar (1r ESO)
- Universitat de Vic (2n Batxillerat)
- Setmana de la Francofonia
 - Taller d'Art Dramàtic (4t ESO)
 - Jordi Martín Lloret (2n Batxibac)
- Economia domèstica (4t ESO)
 - "Administrant els teus diners"
 - "Endeutar-se? Amb seny!"
 - "Inversió intel·ligent i sostenible"
 - "Els impostos i tu"
 - "Finances per la vida"
 - "(In)forma't per decidir"
 - "N'estàs segur?"
 - "L'economia circular"
- loga amb Viki Blanco (3r ESO)
- Institut Guttmann: "Game Over" (1r Batxillerat)
- Policia Local: "La gossa Uma" (2n ESO)
- Fòrum intern de Treballs de Recerca (1r Batxillerat)
- Proves Cangur (1r, 2n, 3r i 4t ESO)
- Universitat de Girona (2n Batxillerat)
- Burlington English "A USA road trip" (1r Batxillerat)
- Setmana cultural
 - Jocs tradicionals (1r ESO)
 - Balls tradicionals (2n ESO)
 - Booktuber (3r i 4t ESO)
 - Jocs de kapla (4t ESO)
- Jocs Florals de l'Institut i Mercat d'Intercanvi de llibres (1r, 2n, 3r, 4t ESO i 1r Batxillerat)
- MIFAS: "Esport amb cadira de rodes" (2n ESO)
- Medi ambient a Palafrugell (alumnat Escoles Verdes, 2n ESO)
- Concurso de microrelatos (1r, 2n, 3r i 4t ESO)
- Festes de graduació (4t ESO i 2n Batxillerat)

► Sortida de Batxillerat a Empúries

El dimarts 7 de novembre de 2023, els alumnes de primer i segon del batxillerat humanístic, que cursen les matèries de Grec i Llatí, van visitar les ciutats grega i romana d'Empúries a l'Escala. Amb l'activitat del Camp d'Aprenentatge *La paraula en el vent: itinerari historicoliterari a Empúries*, tots ells van poder gaudir no només de la visita guiada tradicional a les restes arqueològiques, sinó que també van llegir i gaudir *in situ* de textos literaris, antics i moderns, amb el guiatge i la contextualització d'Eusebi Ayensa Prat, acadèmic de la Reial Acadèmia de les Bones Lletres de Barcelona i de l'Acadèmia d'Athenes. Gràcies, doncs, a autors antics com Estrabó i Tit Livi, van poder descobrir la importància d'Empúries a l'antiguitat; amb l'exemple d'Alceu, Eurípides, Ciceró, Marcial, Sèneca o Petroni, se'ls va posar de manifest el dia a dia en una ciutat així; i a mans de Iannis Ritsos o Kavafis se'ls va revelar la cultura heretada de Grècia i Roma com la llavor que ens pot donar fruits avui i configurar el nostre mediterrani divers, acollidor i creatiu.

Raül Segarra, professor de Clàssiques

► Une semaine à Cholet

Dimanche sept avril, 22 élèves de 3e sommes partis pour aller à Cholet en échange. À trois heures et demie du matin, nous sommes partis pour l'aéroport de Barcelone. Dans le bus, je me suis assise avec mon amie Noémí. À cinq heures, nous sommes arrivés là-bas, et nous avons attendu dans l'aéroport jusqu'à sept heures vingt-cinq, quand l'avion a décollé. Le vol a été court,, et nous sommes arrivés à Nantes à neuf heures moins le quart. Nous avons pris un autre bus, cette fois pour aller au centre-ville. Là, il était nuageux et il pleuvait de temps en temps. Nous avons fait un rallye sur la ville que j'ai beaucoup aimé. Après, on a déjeuné et on a pris le bus pour aller à Cholet. À quatre heures et demie de l'après-midi, nous y sommes arrivés et les familles correspondantes attendaient devant le Collège République. Ensuite, tous les élèves sont allés à la maison de leur correspondant.

Le lundi, nous sommes allés au Collège République de Cholet avec nos correspondants pour apprendre comment est une journée scolaire française. Je suis allée au cours de maths avec quelques élèves de sixième, et après, on a déjeuné à la cantine. L'après-midi, les élèves espagnols, nous avons fait un autre rallye, cette fois sur Cholet.

Le mardi, on est allés à Angers, la capitale du département de Maine-et-Loire. J'ai adoré le château et le jardin qui semblait d'une histoire magique. Ensuite, on a eu plein de temps pour faire du shopping dans la ville et j'ai acheté une tasse.

Le mercredi, nous avons visité le Musée du Textile, à Cholet. L'après-midi, on a eu du temps avec la famille du correspondant parce qu'ils n'ont pas de cours le mercredi après le déjeuner. Ma famille française et moi, nous sommes allés au Jardin Oriental de Maulévrier avec mes copines Alba et Noa et leurs correspondantes, Amandine et Solène, et quand nous étions là-bas, nous avons vu deux autres copines, Jana Nada et Jana Cama, avec leurs correspondantes aussi.

Le jeudi, on est allés à Louresse-Rochemenier, un village troglodytique. Là-bas, on a eu une visite guidée et un jeu. L'après-midi, nous sommes allés à Saint-Paul-du-Bois, où il y a un théâtre très ancien et où on a vu beaucoup de vêtements très beaux.

Le vendredi, nous avons fait une promenade à Cholet pour apprendre sur l'histoire du mouchoir. Après le déjeuner, on a eu du temps pour faire du shopping.

Le samedi, c'était la journée avec la famille. Je suis allée aux Sables-d'Olone, où habite l'oncle de ma correspondante. Il s'appelle Tony et il est professeur d'espagnol. Nous avons dîné chez lui et nous nous sommes promenés à côté de la mer. J'ai aimé voir l'Océan Atlantique.

Sortides i activitats dins i fora del centre

Finalment, le dimanche, qui a été le dernier jour en France, la famille et moi, nous avons fait une promenade sur Vézins, la petite ville où ils habitent. L'après-midi, on s'est dit au revoir. Nous sommes partis en bus pour aller à l'aéroport. L'avion a décollé à 17h00 et je me suis assise avec deux personnes que je ne connaissais pas du tout. À 21h00, nous sommes arrivés à Palafrugell.

Blanca Fernández Vilaseca, 3r d'ESO

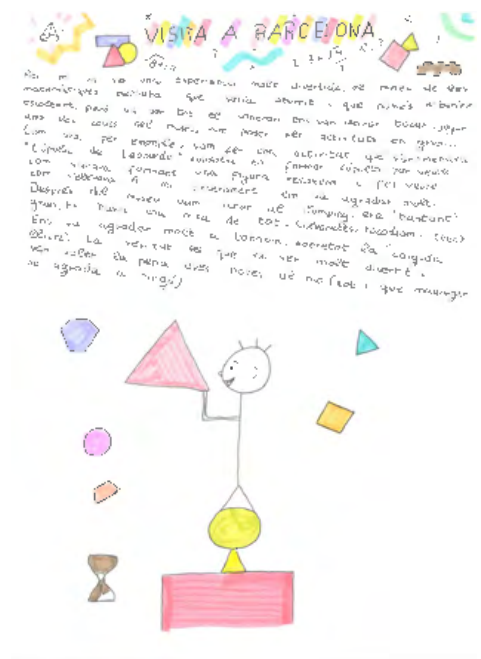
► Sortida al Museu de les Matemàtiques de Catalunya (MMACA)

El dilluns 13 de maig els alumnes de 1r ESO van anar a visitar el MMACA (Museu de les Matemàtiques de Catalunya), a Cornellà de Llobregat. Com que el Jumpyard Barcelona és a 5 minuts del MMACA es van veure obligats a anar a fer uns quants salts per arrodonir la sortida.

Quim Sinués, professor de matemàtiques

Per mi va ser una experiència molt divertida, el museu de les matemàtiques. Pensava que seria avorrit i que només estariem escoltant, però va ser tot el contrari: ens van deixar tocar, jugar amb les coses del museu, i vam fer una activitat que s'anomenava "Cúpula de Leonardo", que consistia a formar cúpules per veure com s'anava formant una figura resistent i per veure com s'elevava. A mi, sincerament, em va agradar molt. Després del museu, vam anar al Jumpyard. Era bastant gran, hi havia una mica de tot: matalassos, rocòdrom... Ens va agradar molt a tothom, sobretot la "caiguda lliure". La veritat és que va ser molt divertit i va valer la pena dues hores al bus (tot i que matinar no agrada a ningú).

Nerea Valencia Cruz, 1r ESO

Sortides i activitats dins i fora del centre

► Visita al Museu del Memorial de l'Exili (MUME)

CRUZANDO FRONTERAS

El pasado trece de marzo, los alumnos de segundo de bachillerato pusimos rumbo hacia la Junquera, donde visitamos el Museo del Memorial del Exilio (MUME). Anteriormente, en la asignatura de Historia de España empezamos la Guerra Civil y la dictadura franquista, de modo que esta salida nos ayudó a comprender la situación inhumana de los hombres, mujeres y niños de aquella época no tan lejana.

El guía que nos acompañó nos contó, a través de fotografías y otros testimonios, duras anécdotas de la Guerra Civil, pero también nos contó otras que hicieron que no perdiéramos la fe en los seres humanos. Una de ellas era la historia de Elisabeth Eindenbenz, una mujer suiza que ayudó a miles de mujeres a dar a luz en buenas condiciones, alojando y alimentando las embarazadas en una casa en Argeles-sur-Mer.

Después de la visita cruzamos la frontera e hicimos nuestra segunda y última parada en Colliure, un pueblito costero de casas coloridas. En este pueblo yace Antonio Machado, el poeta español que murió exiliado y que recientemente habíamos comentado en clase. Visitamos su humilde tumba, y uno de los alumnos recitó uno de sus poemas más emblemáticos para rendirle homenaje.

(Actividad organizada por el Departament de C. Socials i de Llengua castellana)

Duna Lledó Garcia, 1r Batxillerat

*La tumba donde yace
Antonio Machado*

*MUME: Fotografía de Hitler y Franco que fué
modificada para que Franco estuviera sonriendo.*

► Visita al MNAC i a l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya

El passat dijous dia 11 els alumnes de 2n de Batxillerat que cursen les assignatures d'història de l'art i de geografia vàrem fer una sortida a Barcelona.

Primer vàrem anar al Museu Nacional d'Art de Catalunya on el guia ens va explicar les obres d'art de l'itinerari d'art contemporani. L'experiència va ser molt positiva. Vàrem poder observar, admirar i gaudir de les obres, estils o tendències que tantes vegades han vist projectades en una pantalla.

Després ens esperaven a l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya, allà ens varen rebre i ens varen ensenyar i explicar com i quines feines hi fan.

La sortida va ser molt profitosa i enriquidora pels alumnes, els va permetre posar en pràctica els aprenentatges assolits al llarg del curs.

Sònia Chavero, professora d'Història i Geografia

Els companys jubilats

► Gonzalo Casán

En Gonzalo es jubila!

Benvolgut Gonzalo ja fa un quart de segle que treballes al Frede. Vas arribar aquí als anys noranta i vas fer de l'institut la teva segona casa, perquè sempre hi has estat còmode, i hi has tingut una relació cordial amb companys i alumnes.

Se'ns farà estrany no coincidir amb tu als espais comuns com la sala de professors, al nostre departament –el de castellà–, a les celebracions, a les reunions, etc. I trobarem a faltar entrar a l'aula i que algun alumne no ens digui: “Esto lo hicimos con Gonzalo”, “Nos lo explicó Gonzalo” o “Esto ya lo aprendimos con Gonzalo el año pasado”. I és que de Gonzalo només n'hi ha hagut un durant aquests més de vint-i-cinc anys.

Ara tindràs temps de dedicar-te al que nosaltres pensem que són les teves tres passions: la primera és la família; la segona, la literatura –tant la seva història com els seus autors actuals–; i la tercera de les teves passions és la de cultivar el benestar físic i emocional, com ja feien els clàssics.

Sí, Gonzalo, et jubiles merescudament i ens consta que sabràs gaudir del teu temps, de l'experiència acumulada i dels petits moments que són els que en realitat fan la felicitat.

Totes les teves companyes del Departament de Castellà de l'Institut Frederic Martí Carreras et desitgem una llarga i feliç jubilació!

Departament de Castellà 2023-24

Estimat Gonzalo,

No sé ni per on començar per expressar-te el que han significat les teves classes per a nosaltres. Des del principi, ens vam adonar que eres un professor molt especial. La teva forma seriosa d'ensenyar sempre estava acompanyada d'un toc d'humor que ens encantava i feia que les classes fossin més amenes.

Recordo amb claredat aquelles frases que ens deies durant les lectures. “Empiezo a controlar que leáis”. I qui podria oblidar el clàssic “Ismael va bajando” o la seva variant, “Ismael, como he visto que hablabas, pues va bajando la nota, no te preocupes”, sempre amb aquell somriure que feia impossible no riure. Però més enllà de les rialles, vull agrair-te de tot cor ser un mestre excepcional. Les teves classes no només ens van ensenyar sobre els llibres, sinó també sobre la vida. Recordo aquella vegada que ens vas parlar sobre els alumnes de batxillerat, de la pressió que tenien i que si no ens posàvem les piles no hi arribàriem. I mira'ns ara, a segon de batxillerat, qui ho diria.

Les teves ensenyances ens van inspirar a pensar de manera diferent, a qüestionar el que ens envolta i a buscar el nostre propi camí. Ara que et jubiles, vull que sàpigues que els anys que t'he tingut com a professor ens has ajudat molt. No només ens emportem coneixements de les teves classes, sinó també lliçons de vida que ens acompanyaran sempre.

Gonzalo, gràcies per la teva dedicació, el teu humor i la teva saviesa. Et desitgem el millor en aquesta nova etapa de la teva vida. Que gaudeixis de cada moment i que sàpigues que sempre et recordarem amb afecte i gratitud.

Amb un afecte sincer,

Ismael El Fathi, 2n Batxillerat

► Lluís Drou

UNA ETAPA TANCADA I UN NOU VIATGE PER COMENÇAR

El primer dia estàvem ben amoïnats per saber qui ens faria costat durant aquell primer curs de Batxillerat, una etapa nova i complicada per a tots. No hi ha dubte que en Lluís Drou va resultar ser la persona més indicada. És un professor diferent i únic. Només començar ja estava preocupat per com ens sentíem, si realment estàvem preparats per afrontar aquest nou viatge i sempre va intentar facilitar-nos les coses.

Lluís, ens has motivat per esforçar-nos cada dia. La teva paciència i el bon tracte cap als alumnes és el que et caracteritza. És evident que ser professor és la millor professió que has pogut triar, la teva dedicació i les ganes amb les quals ens ensenyas han donat bons resultats. Cada granet de sorra ens ha servit per créixer i construir un nou camí.

Ens sap greu que el curs passat fos l'últim any complet, que a principis d'aquest curs ja t'hagis jubilat, i que no tanquem aquesta etapa al teu costat. Tot i això, et recordarem fins al final, sempre tindrem la teva imatge amb la bata quan ens ensenyaves nous experiments.

Ara és el teu torn, et toca construir un altre camí fora d'aquesta casa, que has vist créixer i canviar. Tot i que siguis molt feliç aportant nous coneixements a l'alumnat, ara has de gaudir de la nova etapa. Ara t'has de centrar en tu mateix, descansar de tots aquests anys i trobar les noves portes que se t'obriran en el futur. Les teves passes a l'institut sempre romandran, ets genial tal com ets i et desitgem molta felicitat en el que et presenta la merescuda jubilació.

Dario Confala, 2n Batxillerat

Recordem el nostre primer dia de batxillerat com si fos ahir. Entrar en aquella nova etapa de la nostra vida va ser emocionant, però també aterridora. Les incerteses ens rodejaven com una densa boira, i no podíem evitar sentir-nos angoixades pel desconegut que ens esperava. Però llavors, vas aparèixer tu.

Amb una serenitat tranquil·litzadora i una passió evident per la química, vas acollir-nos a tots nosaltres, els teus alumnes, en aquest primer pas tan crucial. No només ens vas ensenyar els secrets dels elements i les reaccions químiques, sinó que també ens vas ensenyar una valuosa lliçó de vida: com enfrontar-nos a allò que ens preocupa amb força i determinació.

El teu suport incondicional i la teva dedicació van ser un far en els moments més foscos. Quan les fórmules químiques semblaven incomprendibles i els exàmens semblaven insuperables, sempre hi eres tu, amb la teva paciència infinita, el teu esperit encoratjador i sobretot, les teves grans pistes. Qui seríem nosaltres ara sense haver-te preguntat mínim mil cops quin era el número d'oxidació de l'hidrogen a l'examen de formulació... Ens vas mostrar que els obstacles poden ser superats amb esforç i perseverança, i ens vas animar a creure en les nostres capacitats.

Més enllà dels llibres de text i les proves, vas crear un ambient en què ens sentíem valorades i estimades. Les teves classes eren més que lliçons acadèmiques; eren espais de descobriment i creixement personal. Amb el teu humor càlid, la teva simpatia contagiosa, el teu cinturó Armani i les teves camisetes de futbol dels anys noranta, vas convertir la química en una matèria fascinant i divertida. I les hores de tutoria no les oblidarem mai. Gràcies per queixar-te amb nosaltres dels professors que no ens van fer gens fàcil el curs de l'any passat.

Avui, mentre mirem enrere i reflexionem sobre aquell primer de batxillerat, ens adonem de la profunda empremta que has deixat en les nostres vides. Gràcies a tu, hem sobreviscut a un temps de transició tumultuós i hem emergit més fortes i més segures de nosaltres mateixes. La teva influència va més enllà de les parets del laboratori de química; has inspirat i influït en la manera com veiem el món i com abordem els reptes que se'ns presenten.

Els companys jubilats

Per tot això i molt més, volem expressar el nostre sincer agraïment. Gràcies per ser més que un professor, per ser un guia, un confident i un amic. El teu llegat perdurà en les nostres vides per sempre, recordant-nos la importància de la bondat, la comprensió i la passió en tot allò que fem, i de formular, sobretot de formular.

Sophia Vargas van Zon i Paula Luis Milena, 2n Batxillerat

LA TENDRESA DE LA QUÍMICA

Estimat Lluís Drou,

Vas ser el nostre primer tutor en la llarga i dura etapa del batxillerat, en la qual ens vas acompanyar i vas transformar aquesta duresa en clemència. També ens vas transmetre el teu amor i afecció vers la química i ho tindrem en consideració sempre.

Per qui no hagi tingut la sort de fer classe amb ell, cal destacar la dinamització de les seves classes, en les quals et repetia les vegades que fes falta el que no enteníem, ja fos en un examen, un diumenge no lectiu o una hora de classe. I això no és tot, sempre va intentar afavorir-nos de la millor manera, amb fitxes puntuables, material extra per preparar l'examen, entre d'altres. La seva passió ens la mostrava dins del laboratori, amb aquella cara de felicitat mentre ens ensenyava els procediments químics que havíem de dur a terme. No obstant això, fer els informes de laboratori amb tots els passos, el procediment o els càlculs emprats no era tan divertit. Tot i això, sempre en tindrem bons records materials, amb les mil i una fotografies que tenim a la galeria del material, procediment i resultats obtinguts. Per altra banda, cal emfatitzar la seva constant dedicació a les hores de tutoria, les quals es feien curtes. Es tractava d'un espai on podíem expressar les nostres preocupacions, que no eren poques, sobre el batxillerat i el nostre futur.

Així doncs, podem descriure en Lluís Drou com una persona sincera, tendre, amable i amb molt bon cor. És una d'aquelles persones que quan les veus saps que sempre farà el possible per ajudar-te, acompanyar-te i fer que els moments més complicats siguin més suportables. Esperem que gaudissis cada minut i cada segon amb nosaltres tant com ho vam fer nosaltres amb tu i, que segueixis experimentant i ensenyant la ciència, tot i que no sigui dins del centre.

Moltes gràcies per tot,

Laia Fernández i Núria Fernández, 2n Batxillerat

Malgrat només aprendre el contingut de la química amb ell durant un curs, estem segurs que els records de les classes d'en Lluís romandran al nostre cor per sempre. Sigui a les hores de química o bé de reptes de física i química, sempre venia preparat amb els vídeos de "Date un vlog" i ben informat sobre tot el que havia passat en el món del futbol per parlar-ne amb els alumnes, tot interessant-se per les nostres anècdotes esportives també.

Amb ell les classes passaven volant, feia que la química fos intrigant i sempre ens resolva qualsevol dubte que tinguéssim amb una gran claredat. Aquest fet es demostrava en les nostres notes, les quals vam aconseguir, sobretot, gràcies a les seves explicacions.

Per nosaltres es destacava dels altres professors que havíem tingut per la seva calma (i pel polo del Torino F.C., que sempre li donava el toc de perfecció a qualsevol combinació de vestimenta). Recordem l'endemà d'una excursió a Barcelona, en la qual vam anar a classe amb la mateixa energia que la d'un zombi. Allà ens va fer una explicació ràpida i concisa del contingut i, seguidament, ens va deixar una estona per recuperar forces per poder afrontar la resta de classes del dia.

Sempre el recordarem com una persona amb una gran tranquil·litat i un humor peculiar i extraordinari. Amb la cosa més simple ens feia riure i aprendre a la vegada. Per això mateix, mai se'ns va fer pesada una classe amb ell. Sempre trobava una manera de captar la nostra atenció. Per una altra part, es podia observar la seva saviesa i experiència en la seva manera de tractar amb els alumnes. Ho feia de deu.

Les classes de reptes de física i química ens van fer adonar de la varietat i complexitat que presenta l'univers i la infinitat de coses que es poden aprendre. En canvi, amb les classes de química ens va fer entendre la diferència que poden tenir els canvis més mínims, començant per nivells subatòmics i acabant en la vida i la mort de grans estrelles.

Havent dit tot això, volem agrair a en Lluís Drou les lliçons apreses, no només les acadèmiques, sinó també les personals, ja que a part de realitzar la seva fracció en la nostra preparació per la selectivitat, ens ha fet millors persones. Li desitgem el millor al gran docent i persona que és en Lluís Drou. Gràcies per tot.

Eric Palacios i Thomas Bennett, 2n Batxillerat

Estimat Lluís Drou,

Et volem expressar la nostra profunda gratitud pel temps que vam compartir durant el primer any, quan vas ser el nostre tutor i professor de química.

La notícia de la teva jubilació ens va sorprendre molt, ja que desitjàvem que et quedessis un any més fins a acabar el curs. Recordem com sempre et fèiem preguntes sobre l'any que ve i una d'elles era si et quedaries per un milió d'euros i sempre ens deies que no, que ja estaves molt cansat. D'una banda, ens posava tristos saber que no volies continuar, però, d'altra banda, sabíem que havies estat exercint durant molts anys de professor i que necessitaves passar més temps amb tu mateix i deixar de banda la feina.

A més, no podem oblidar aquell dia que vam tenir una classe pràctica al laboratori i vas entrar vestit amb una bata blanca com si fóssim científics treballant en un projecte important. Va ser una experiència inoblidable i una de les classes de química que més ens agradava. Ens emocionava molt la manera com ens explicaves les pràctiques i la gran paciència per repetir tants cops quelcom fins que ho entenguéssim.

Tot seguit, el que més t'agraïm de tot cor són les fitxes que ens preparaves per a pujar nota abans dels exàmens i que ens servien per repassar. Ens ajudaven a reforçar els coneixements i a preparar-nos millor per als exàmens. A més a més, mai oblidarem quan ens donaves alguna petita pista si en quedàvem bloquejats a l'examen.

Ara que et jubiles, només volem dir-te el següent: Gràcies, Lluís. Sempre et recordarem. Gràcies per convertir la química en una aventura en lloc d'una lliçó avorrida. Esperem que la teva jubilació estigui plena de diversió i que, de tant en tant, et trobis amb una reacció química inesperada que et recordi els bons temps a l'aula. Encara portarem el teu llegat amb nosaltres, fins i tot si no podem recordar tots els noms de la taula periòdica. Sort en la pròxima etapa, i recorda, no hi ha reacció sense acció!

Manal Nouihal Lehnynne i Wisal Anikar Jbari, 2n Batxillerat

► Abel Fàbregas

L'ABEL ENCARA TREBALLA A L'INSTITUT?

El futur és incert i mai se sap què passarà. Qui havia de dir que, quan ens trobàvem anys enrere als llocs més inversemblants i xerràvem de la professió, de la família, de cotxes o de motos, vindries a Palafrugell, a treballar amb nosaltres, i que, a més a més, t'hi jubilaries.

Doncs, ves per on, va ser així.

Després de la teva darrera classe et vam dir que et trobaríem a faltar i, ara pla, no ha estat el cas. Cada dilluns hem fet l'esmorzar de rigor, per posar-te al dia dels esdeveniments (alguns els vas preveure amb molt bon ull), per seguir parlant de la professió, de la família, de cotxes i de motos.

Els companys jubilats

Encara ets al nostre grup de whatsapp, tot i que guardant un silenci absolut.

Ens has acompanyat en la darrera etapa de la teva vida professional i també al principi de la teva merescuda retirada de les aules, que no de les activitats de les quals, encara i per molts anys, esperem que puguis practicar. Et desitgem que puguis esquiar i anar en bicicleta molts anys més. Et queden molts km per davant.

No marxis mai Abel que et trobaríem a faltar.

Josep Parals

Al llarg d'aquest darrer any com a professor d'educació física i el nostre tutor de classe, ens has mostrat una dedicació i passió extraordinàries, tant per l'ensenyament com pel benestar dels teus estudiants. La teva capacitat per motivar, inspirar i guiar els joves no només en l'àmbit esportiu, sinó també en la vida, és una cosa que sempre valorarem.

Com a tutor, has estat un guia i un suport per a tots. Has sabut crear un ambient de confiança i respecte, brindant orientació no només acadèmica, sinó també emocional. Els teus consells i la teva paciència han estat inestimables, i la teva capacitat per connectar amb nosaltres ha fet de tu un tutor excepcional.

Els moments compartits en esdeveniments esportius, entrenaments, classes i tutories seran sempre recordats amb afecte. Les teves ensenyances, els teus discursos... seran sempre coses difícils d'oblidar.

Sé que no vam ser els millors alumnes i que no sempre fèiem cas i escoltàvem, però, tot i això, sabem que en el fons, tots i cada un de nosaltres érem especials per tu.

En nom de tots volem agrair-te la seva dedicació, el teu esforç i per ser un exemple a seguir. El teu record perdurarà en cada racó del nostre institut i en el cor d'aquells que hem tingut el privilegi d'aprendre i créixer sota la teva tutoria.

Martina Pi, Alba Requena i Ruth Páez, 3 ESO

► Enric Falgàs

Més que Accions, Una Lliçó de Vida

Ah, sí, el professor Enric Falgàs! Recordo perfectament aquelles classes d'economia i empresa de primer de batxillerat. Bé, en realitat, recordo més el joc de borsa que vam fer.

Em fa recordar aquell joc divertit que vam fer sobre com invertir en borsa. Era una experiència molt emocionant, sobretot per la possibilitat de guanyar una tablet al final. Però com tantes vegades passa, molts de nosaltres ens en vam cansar a mitja ruta, just com ell ens va advertir des del principi. Aquell joc va ser un exemple perfecte de com ell sabia convertir les lliçons en moments divertits i participatius. Ens va animar a explorar el món de la inversió d'una manera pràctica i estimulante. Tot i que alguns de nosaltres vam decidir retirar-nos abans del final, la veritat és que vam aprendre moltíssim pel camí. Ara, en mirar enrere, aquell joc no només va ser una manera de conèixer els entramats de la borsa, sinó que també ens va ensenyar la importància de la perseverança i la paciència en tot el que fem a la vida.

A més de ser un gran professor, l'Enric Falgàs tenia aquesta habilitat única per connectar amb els alumnes i fer que l'aprenentatge fos divertit i interessant. Així que li escric una carta d'agraïment. Sens dubte, li dic que les seves classes van ser molt més que simples lliçons d'economia; van ser una experiència memorable que encara recordo amb una gran dosi de riures i aprenentatges.

Tània Fernández, 2n Batxillerat

Estimat Enric,

No sé per on començar. No m'hauria imaginat el final de curs sense dedicar-te unes paraules. La notícia de la teva jubilació ens ha col·lapsat a tots, i no només pels nostres plans de vacances d'estiu.

Recordo com si fos ahir aquella primera classe d'Economia que vam tenir amb tu. Vaig entrar a l'aula amb l'estómac ple de papallones, preguntant-me què podria esperar d'un curs que molts descrivien com "una llarga marató d'equacions i gràfics". Però a mesura que vas començar a parlar, tot va canviar.

La teva passió per l'economia no només era evident, sinó contagiosa. Mai oblidaré aquell dia en què vas explicar el concepte de l'oferta i la demanda, i ho vas fer amb tanta energia i humor que, fins i tot, els més adormits de l'aula es van despertar.

Ara, mirant enrere, no només recordo les teves lliçons sobre teories econòmiques, sinó també les teves anècdotes divertides i el teu sentit de l'humor únic. Com aquella vegada que vas intentar il·lustrar la inflació fent servir el preu dels cafès del bar de la facultat, i els preus van augmentar tan ràpidament que, fins i tot, el propietari va començar a dubtar si no havia de començar a cobrar entrada.

Però més enllà de les rialles, el que més valoro és que sempre vas estar disposat a ajudar-nos, fos responnent preguntes a l'aula o oferint-nos suport extra en les hores de tutoria. La teva dedicació als alumnes va més enllà del que podria esperar qualsevol estudiant.

Així que, Enric, et vull agrair de tot cor tot el que has fet per nosaltres. La teva influència en la meva educació i la meva manera de pensar sobre l'economia és inestimable. Que la teva jubilació et porti tantes rialles i moments d'alegria com els que ens has donat a nosaltres.

Anònim

Per a l'Enric Falgàs, un professor d'Economia exemplar.

Amb ell he après que l'economia es pot ensenyar utilitzant els iogurts de la Fageda com a exemple principal. Barrejar la seva vida personal amb la professional era la seva activitat preferida; potser més que anar amb bicicleta els caps de setmana.

Per l'Enric, les pauses eren cent per cent necessàries, no? Una hora per tres diapositives... Però no passa res, perquè com a mínim, sabem que el seu fill també ha seguit amb la tradició i ha estudiat empresarials. Els alumnes també sabem fer un full salarial, però la seva vida sempre la sabrem millor que el temari.

Les seves classes han estat les més divertides, tot i que el fèiem empenyar cada dos per tres. I millor no recordar quan el mundial de futbol va coincidir amb les seves hores de classe i els alumnes no demanaven més que veure-ho a l'ordinador.

Amb l'Enric, he viscut una experiència que mai oblidaré i que em va permetre conèixer-lo millor, l'activitat de pàdel surf de primer de batxillerat. Crec que mai havia rigut tant amb un professor, i no només pels comentaris que deixava anar com si estigués a casa seva, sinó també per les seves caigudes, que n'estic segura que, si les hagués gravat, haurien guanyat el programa de televisió "Zona Zàping".

Crec que parlo per tots els alumnes de primer de batxillerat C, quan dic que el trobem tant a faltar que cada vegada que sentim les paraules La Fageda o Economia en Colors, pensem automàticament en ell.

En fi, gràcies per ser un professor únic i tenir tanta paciència.

Els companys jubilats

Avui vull dedicar unes paraules d'agraïment a un dels nostres professors més estimats, l'Enric Falgàs, que s'ha jubilat després de passar un munt d'anys ensenyant-nos els trucs de l'economia.

Enric, recordo quan vaig entrar a la teva classe per primera vegada, ple d'esperança i amb la incertesa de què em trobaria. Amb el teu discurs didàctic i el teu sentit de l'humor vas aconseguir captivar-me des del primer moment. Recordo com ens explicaves els embolics més complicats de manera clara i curta, fent-los comprensibles fins i tot pels més avorrits de la classe.

Però el millor, Enric, són les històries que ens vas explicar. Qui oblidaria aquella vegada que vas intentar aplicar els principis de l'economia a la teva vida quotidiana i vas acabar gastant més del que tenies planejat? O aquell altre cop que vas intentar fer servir un joc de rol per ensenyar-nos com funcionava el mercat i vas acabar sent el més atrapat pels embolics del joc?

Però, més enllà de les anècdotes divertides, Enric, et vull agrair la teva dedicació i la teva passió per l'ensenyament. Has estat molt més que un professor per a nosaltres; has estat un guia, un mentor i, fins i tot, un amic. Les teves paraules sempre han anat més enllà dels llibres de text; ens vas ensenyar a pensar de manera crítica, a qüestionar-nos les coses i a buscar sempre noves maneres de veure el món.

Avui, quan miro enrere, no puc evitar pensar en tot el que he après gràcies a tu, Enric. Les teves lliçons d'economia no només han influït en la meua manera de veure el món, sinó que també m'han ajudat a entendre millor les complicacions de la vida i a fer front als reptes amb més seguretat i determinació.

Així que, Enric, en aquest dia tan especial en què ens dius adeu, vull donar-te les gràcies de tot cor per tot el que has fet per nosaltres. El teu llegat com a professor serà per sempre en les nostres vides i et desitjo tota la felicitat en aquesta nova etapa de la teua vida. Amb estima i gratitud, Roger.

Roger Pagès, 2n Batxillerat

Aquest any s'han jubilat molts professors, un d'ells és l'Enric Falgàs, professor d'Economia i Empresa. M'agradaria agrair-li aquests dos anys de classes, però sobretot vull destacar la seva dedicació com a tutor de TDR. Amb ell he pogut aprendre nous conceptes i conèixer temari de 2n de Batxillerat abans que els meus companys. Li agraeixo que fins i tot havent-se jubilat m'hagi ajudat amb el TDR i hagi estat disposat a resoldre els dubtes que han anat sorgint.

Un altre aspecte que cal destacar és la seva paciència, ja que durant el mundial de futbol tothom mirava els partits d'amagat. Va haver de prohibir els ordinadors durant aquelles setmanes, però ens ho vam passar d'allò més bé. També ens va proposar activitats molt enriquidores, com la simulació d'inversió en empreses que formen part de l'IBEX-35.

Sobretot, el que més m'ha marcat de les classes de l'Enric i que sempre recordaré són els seus exemples, com els iogurts de La Fageda o el fuet de Casa Tarradellas. I si hem de parlar sobre algun economista, puc afirmar que la persona per excel·lència és Adam Smith.

Enric, ha estat un plaer ser alumna teva. Molta sort amb aquesta etapa i espero que puguis gaudir del temps lliure i descansar, que ja són molts anys de treball!

Laia Urbano Martínez, 2n Batxillerat

Sense cap mena de dubte, l'Enric Falgàs és una de les peces clau dins del món acadèmic del nostre centre. El vaig tenir a primer de batxillerat l'any passat, però ja havia parlat amb ell en ocasions anteriors altres anys. Em vaig trobar amb els reptes de l'economia, i de vegades semblava que cada concepte era com una muntanya insalvable. Però, gràcies a la perseverança, al suport i a l'estímul constant de l'Enric, vaig aconseguir no només superar-les, sinó també aprendre a apreciar-les.

Recordo clarament aquell dia quan vaig decidir anar a parlar amb ell després de veure els resultats dels meus primers exàmens. "Enric", vaig dir-li, "crec que l'economia i jo no som l'equip més fort". La seva resposta va ser senzilla, però plena de convicció: "Jo sé que pots fer-ho, només cal que t'hi dediquis amb tot el teu esforç i atenció, no és res difícil". Aquestes paraules van ser el meu far enmig de la tempesta acadèmica.

Però més enllà de la seva dedicació i compromís amb l'ensenyament, l'Enric Falgàs té un sentit de l'humor que il·lumina fins i tot els dies més foscos a l'aula. Sempre intentava treure un somriure amb les seves anècdotes fora de l'institut i sobre les seves aficions.

Així que, en nom dels alumnes que han tingut el privilegi d'aprendre de tu, Enric, et donem les gràcies per tot el que has fet per nosaltres i et desitgem una jubilació plena de felicitat i satisfacció. Sabent que has deixat una marca indeleble, quan pensem en economia, el teu nom sempre ens ve al cap.

Adrià Freixas Padilla, 2n Batxillerat

► Muntsa Tortós

TOTA LA VERITAT SOBRE LA MUNTSA TORTÓS

Amb aquest escrit vull demostrar que la Muntsa Tortós s'ha jubilat abans d'hora i que, o bé ha falsificat la seva edat, o bé, en el pitjor dels casos, té alguna mena de pacte amb el maligne, de nom Justo Alberto, tal com l'anomenava ella. Aquesta greu acusació és fruit de la impossibilitat de respondre les preguntes següents: com és que la Muntsa està igual o més jove ara que quan la vaig conèixer, ara ja fa 12 anys? Com és possible que en els darrers anys s'ha pogut ocupar de tot el batxillerat sencer, amb la bogeria de feina que això suposa? (ara necessitarem dos profes per fer la mateixa feina) Això sí que és un misteri, i no els d'en Sebastià d'Arbó.

El cas és que, durant tots aquests anys i incansablement, ha estat la capdavantera de les idees "morrocotudes" del departament de català. D'on treia l'energia? Només dels fruits secs del pot de vidre? O dels retirs/rituals espirituals dels caps de setmana?

En la nit dels temps, abans que existís la competència digital, ella ja n'era de competent: quan ningú sabia què era un blog, ella ja en tenia tres. D'on treia aquesta saviesa premonitòria? Alguna entitat sobrenatural li revelava?

En definitiva, l'única veritat incontestable és que la Muntsa ha aportat un constant vitalisme al nostre institut i que tots els companys i companyes del departament de català li estarem sempre agraïts per tot el seu llegat (quilos i quilos de simpatia i també de carpetes i apunts grocs). Personalment, ja trobo a faltar els àudios que ens fèiem per parlar de feina, que sempre acabaven amb ocurrències i riallades. Fins i tot, una de les etapes més fosques i dures com va ser la pandèmia, la puc recordar amb bons ulls només pel fet que vaig haver de coordinar-me amb ella dia a dia. No cal dir que aquells vídeos-tutorials de batxillerat passaran als annals de la història dels horrors i que, en un futur, seran el testimoni d'una civilització extingida, on de ben segur, encara hi serà la Muntsa.

Jordi Lorca

Dirigeixo aquest text a la Muntsa Tortós (professora de llengua catalana i literatura), per ser una gran professora. He sigut alumne seu un any i mig aproximadament, i en aquest temps he pogut apreciar l'entusiasme i les ganes que li posava a la matèria. Personalment, mai m'ha agradat l'assignatura de llengua catalana, però amb ella tenia ganes de fer classe i d'aprendre més que no pas abans. A part d'això, considero que la part més important de ser alumne seu és que vaig aprendre molt. Les seves classes no eren mai repetitives ni consistien a memoritzar-te tot sense entendre les coses, sinó que feia participar la gent i si no enteníes quelcom, t'ensenyava diferents mètodes per aconseguir clissar-ho.

Recordo l'últim dia que ens va fer classe. Va ser un dels més sentimentals per a ella i per als seus alumnes. Va realitzar les seves últimes explicacions i li vam agrair tot el que havia fet per nosaltres. En acabar la classe ens vam animar i vam fer un vídeo fent un ball de Tiktok. Fins i tot ella també va ballar. Em va encantar aquell dia, i el recordo com un dels millors que vam passar juntament amb ella.

Els companys jubilats

Finalment, m'agradaria agrair a la Muntsa, per fer-nos entendre que la llengua no només és estudiar, sinó que pots passar-t'ho bé fent aquesta matèria. Parlo en el nom de tots, quan dic que ha sigut una de les millors professores que hem tingut en aquest centre. Sempre romandrà en la nostra memòria com una gran professora i una meravellosa persona. Moltes gràcies per tot, Muntsa, i que et vagi tot molt bé.

Adrià Vallespi Pericay, 2n Batxillerat

LA HULK A L'INSTITUT

Feia dos dies que havíem començat 1r de batxillerat, i la Muntsa ja va fer la seva gran entrada. Ens acompanyava d'excursió a Tamariu on anàvem a fer *paddle surf*. Era hora de recollir i hi havia un paper a terra i la Muntsa va decidir presentar-se ensenyant-nos la seva habilitat mestra; agafar coses de terra amb els dits dels peus. Allà ens va confessar que tenia uns dits molt flexibles i forts, cosa que li permetia utilitzar-los com una mà. Aiii Muntsa, qui ho hagués dit que després no regalaries ni una dècima...

Primer de batxillerat semblava un curs tranquil·let, fins que un dia ens vas posar el vídeo del *Quèquicom*, on es mostrava una operació de cervell obert. EL VÍDEO... Una noia de la primera fila va quedar tan sorpresa que va caure rodona a terra. El primer que vas atrevir-te a dir-li quan es va recuperar va ser: "Estàs blanca com una aspirina!", i ens vas aconsellar que esmorzéssim sempre abans de les teves classes d'anatomia.

Seguint amb el tema de la salut, un dia tornàvem de Barcelona i una alumna tenia migranyes a l'autobús. I llavors va actuar la doctora Tortós. Vas treure de la teva bossa de la *Mary Poppins* un potet que despenia una olor particular. "Ungüent de tigre, nena! Això t'anirà molt bé!" i li vas empastifar la cara amb aquella crema tan especial. Això encara la va marejar més, però va sobreviure.

Va arribar segon de batxillerat, el teu últim any de professora. Sabent que marxaves, els dos trimestres anàvem a correuita, i als trimestrals et posaves més nerviosa tu que nosaltres. Érem asseguts tots a l'aula magna, pràcticament a un pam l'un de l'altre. Tu, ben enfadada, amb només dos models d'examen, vas decidir fer una fotografia de la situació... El segon trimestral no va canviar gaire, tot seguia igual, però ja no estaves tan enfadada fins que un alumne es va adonar que a l'última pàgina d'un dels tres models (aquesta vegada en vas fer un de més, eh) hi havia les respostes. Això sí, el *selfie* el vas fer igualment.

Encara que amb les notes no siguis la més generosa de totes, ens has encomanat la teva passió per la literatura catalana i ens has ensenyat la gramàtica amb les teves metàfores. Sabem que et seguirem veient pel poble, i que algun dia apareixeràs per sorpresa, sense saber-ho, al lloc on treballem aquest estiu. Tranquil·la, no et mirarem amb mala cara. Ens caus bé i estem intentant seguir el teu últim consell: "sigues l'amo de la teva vida". I, tranquil·la, que a la Selectivitat intentarem estar per sobre de la mitja de Catalunya, com sempre han estat tots els teus alumnes, tot i que nosaltres encara serem millors, he he he.

Ara ja pots deixar-te de preocupar per nosaltres com la nostra mare, i viatjar com sempre has volgut. Els teus anys ensenyant s'han acabat, però ara també toca que la vida t'ensenyi moltes coses a tu. Gràcies per aquests dos anys i les teves ganes de cada dia. Sempre et recordarem com la *Hulk*.

Duna Lledó i Dario Confala

Qui hauria de dir que recordàriem l'assignatura de català com una de les més anecdòtiques?

Per alguns, només han transcorregut dos anys, mentre que altres han compartit més temps amb la Muntsa Tortós, la nostra professora de català. El curs de segon de batxillerat és el més breu i intens que hem experimentat fins ara. Algunes persones han tingut més pressió que d'altres, però hi ha hagut professors i professores que, a més de donar classe, també han estat una font de motivació per anar-hi, com la Muntsa.

És evident que aquest vincle afectiu de confiança, tant per part dels alumnes com de la professora, ha estat fonamental per al desenvolupament dels estudiants.

L'ensenyament apassionat fa que els alumnes estiguin més atents, i l'ús de l'humor fa que alguns conceptes quedin més ben gravats. Per exemple, durant els exercicis de fonètica, repetíem tots junts cada so utilitzant paraules d'allò més estranyes.

Aquest escrit és un agraïment a tota la dedicació que hi ha posat durant tots els anys que ha estat donant classe, perquè es nota molt quan algú sent passió per allò que fa. A més a més, ensenyar català a tres classes de segon de batxillerat no és gens fàcil.

Recordem amb tristesa l'últim dia de classe que ens va impartir. Vam finalitzar la classe amb una fotografia i fent un vídeo de *TikTok* amb els de segon A, un moment que quedarà gravat en la nostra memòria per sempre.

Encara que va ser difícil haver d'assumir que no acabariem l'any amb la persona que ens ha acompanyat durant els dos anys de batxillerat, ens alegra molt que pugui començar una nova etapa. Es mereix gaudir per tot el que ens ha aportat.

Martina Carreras i Halima Zerd, 2n Batxillerat

Quan vaig començar a cursar català amb la Muntsa Tortós, mai hauria imaginat que acabariem tenint una relació tan bona. La nostra primera trobada va ser tot menys prometedora; recordo clarament el meu xoc en entrar a la seva classe, on em vaig trobar amb una dona autoritària que semblava disposada a fer trontollar les meves inseguretats lingüístiques.

Durant aquells primers mesos, la relació entre nosaltres era tensa. Jo, una adolescent embolicada en la meva pròpia rebel·lia, no estava disposada a acceptar els consells de la Muntsa sense posar resistència. Les seves correccions semblaven sempre una crítica directa a la meua persona, i les seves lliçons sobre gramàtica catalana em semblaven més avorrides que una tarda de pluja sense res a fer.

Però a mesura que el temps va anar passant, vaig començar a veure-la sota una nova llum. Vaig descobrir la seva passió per la literatura catalana, la seva devoció per les paraules i la seva capacitat per inspirar als seus alumnes. A poc a poc, les seves lliçons van deixar de ser una font de frustració per convertir-se en una font d'inspiració.

Avui, quan miro enrere, no puc deixar de somriure en recordar aquells primers dies de classe amb la Muntsa. Quan més la vaig conèixer, més vaig apreciar la seva dedicació, la seva saviesa i la seva calidesa humana. La Muntsa Tortós no només em va ensenyar català; em va ensenyar a valorar el poder de les paraules i la importància de la nostra llengua.

Ara, ja no puc saludar-la pels passadissos ni comentar amb ella la importància del català. Tot i això, estic molt orgullosa d'haver après tant d'ella i de la seva vocació per la llengua i la literatura de la nostra comunitat, la recordaré sempre com una gran professora que em va inspirar en gran manera durant el batxillerat, una etapa molt rellevant de la meua vida.

Nora Pagès, 2n Batxillerat

La Muntsa Tortós ha estat la meua professora durant dos anys consecutius. No ens enganyarem, la Muntsa sempre ha estat una persona molt crítica i exigent amb la feina feta a classe. No ha sigut fins a segon de Batxillerat en què he pogut conèixer-la una mica més del que ha pogut fer la resta.

Acostumem a ser grups grans a les classes comunes, llavors el tracte amb el professorat disminueix. Aquest any he fet literatura catalana. La Muntsa ha estat la nostra professora durant dos trimestres. En ser una classe amb escassos alumnes, he tingut la sort de poder tenir-hi més tracte. Per això, li vull dedicar unes paraules, ja que, trobo que les mereix.

Muntsa,

Espero que tot t'estigui anant molt bé. T'escric aquestes paraules per agrair-te el teu esforç durant aquests anys. Una cosa que mai

Els companys jubilats

t'he comentat és que escoltar-te reflexionar i interpretar els poemes, concretament els de *Bruixa de Dol* de Maria Mercè Marçal, ha estat un plaer. M'has demostrat què és realment tenir vocació a l'hora de fer una feina. Durant el temps que has estat a literatura hem tocat molts temes com per exemple: la introspecció, l'amor, el desamor... De tot cor t'agraeixo tots els consells que ens has donat, m'han servit de gran ajuda, pel fet que he pogut trobar moments en què aplicar-los i m'has fet obrir els ulls en molts aspectes d'allò que no vull i vull a la meua vida.

Ets un exemple a seguir com a mestra i com a consellera, desitjo que puguis gaudir dels llibres que t'agradin, ara que tens temps, que viatgis molt amb en Julian i quan ens retrobem ens puguis explicar mil batalletes de les teves.

Moltes gràcies, Muntsa. Sempre romandrà al meu record.

Anònim

És difícil imaginar el final d'una era, sobretot quan aquesta era ha estat marcada per la presència d'una professora com la Muntsa Tortós. Quan vaig entrar a la seva classe per primera vegada, no podia preveure els moments únics i les lliçons de vida que m'esperaven.

Al principi, com molts altres alumnes, em vaig trobar amb els desafiaments típics: les lectures interminables, els treballs exigents i les proves que semblaven més com un enigma que una prova d'avaluació. Però a mesura que els mesos passaven, i a mesura que ens coneixíem millor, vaig començar a veure la Muntsa de manera diferent.

Recordo una tarda plujosa, quan la classe estava en silenci mentre ella llegia en veu alta un poema de Miquel Martí i Pol. De sobte, va fer una pausa i, amb un somriure maliciós, va preguntar: "Què us fa sentir aquest poema?" Va ser això, aquesta manera d'obrir les portes de la reflexió i de les emocions, el que em va fer admirar-la més.

Recordo com la Muntsa va intentar ensenyar-nos un joc de paraules catalanes que, francament, ens va deixar més confosos que abans. No obstant això, no ens vam cansar mai del seu intent de compartir amb nosaltres la bellesa de la llengua catalana.

El que més recordaré de la Muntsa Tortós són els moments que, al llarg dels mesos, vam anar creant una connexió especial. De la mateixa manera que les paraules d'un poema prenen significat amb el temps, la nostra relació amb ella va florir i es va enfortir. De la timidesa inicial a la confiança compartida, va ser un viatge del qual sempre n'estaré agraïda.

La Muntsa no només ens ha ensenyat llengua catalana i literatura; ens ha ensenyat a mirar més enllà de les paraules, a escoltar amb el cor i a pensar amb empatia. Així que, mentre ens acomiadem d'aquest capítol, ho fem amb gratitud per tots els moments bonics que hem compartit i amb la certesa que el seu impacte durarà molt més enllà de les hores de classe.

Emma Ferrer, 2n Batxillerat

Muntsa, el moment de la jubilació tan esperada ja ha arribat.

Recordarem amb estima les darreres paraules que ens vas dirigir a l'aula: "ets l'amo de la teva vida, el capità del teu destí", una frase que, sense dubte, sempre recordarem amb gratitud.

Has estat la nostra professora de català durant els dos anys del batxillerat, una etapa que, per a nosaltres, ha estat força complexa i difícil d'afrontar. La teva positivitat, entusiasme i somriure han estat un far enmig dels nostres dies grisos, oferint-nos una llum d'esperança.

Durant el temps que t'hem pogut gaudir com a professora, has estat molt més que una mestra. Has estat una mentora, una referent, i sobretot, has estat una font constant d'inspiració en aquells moments en què es posaven obstacles en el nostre camí, com el famós Treball de Recerca.

Ets una persona transparent, divertida, humil, viva, apassionada i gaudeixes fent allò que més t'agrada i ho saps transmetre a la resta. La teva passió per la llengua catalana ha brillat a cada classe, animant-nos a estimar la literatura i la gramàtica.

Un moment que mai oblidarem va ser durant l'últim examen. Era un divendres a la una del migdia. Tant pels alumnes com pels professors era un moment estressant. Érem 90 alumnes, quin moment. I tot d'una, vas prendre la decisió de capturar aquell moment fent una fotografia, aquest

cop sense "l'iPhone". Llavors, quan tots estàvem realitzant l'examen, segurament vas pensar quina feinada tindries per corregir-los, però encara quedaven coses per passar. Quan alguns alumnes van girar l'última pàgina de l'examen, van veure que hi havia les solucions del darrer exercici. Quin caos es va muntar! Però, tot i això, com sempre, ho vas resoldre amb èxit.

Segurament aquesta va ser la millor manera de dir adeu a aquesta etapa i caminar cap a una jubilació plena d'il·lusions. Muntsa, només podem donar-te les gràcies per la teva dedicació, inspiració i amabilitat. I desitgem que puguis posar rumb a aquest nou capítol del teu conte i escriure-hi tot allò que desitgis sense cap punt final!

Marina Guisset i Laia Bofill Àvila, 2n Batxillerat

Estimada Muntsa,

Avui no és un dia qualsevol, és un d'aquells en què el pas del temps ens recorda que les coses poden canviar, i avui, el teu adeu ens porta a reflexionar sobre tot el que has significat per a nosaltres. La teva jubilació és com un capítol que arriba al seu final, però el llegat que deixes enrere continuarà ressonant en les aules i en els cors dels teus alumnes.

Recordo el primer dia a classe, quan vas entrar amb el teu somriure brillant i la teva energia contagiosa. Potser et vas adonar que érem un grapat d'alumnes amb moltes ganes de viure la vida, però amb poc interès en el subjuntiu o en la poesia. Però vas saber com conquerir-nos amb la teva passió per les lletres i el teu humor.

No oblidaré mai les classes de fonètica catalana. Un dia vas intentar fer-nos pronunciar una lletra en concret i tots vam acabar sonant com si tinguéssim una patata a la boca. Va ser un moment increïble que, malgrat la vergonya del moment, ens va fer riure a tots.

Però més enllà dels moments divertits, també recordo les teves paraules sàvies que, tot i que en aquell moment no li donàvem la importància que mereixen, ara ressonen dins meu. Aquelles paraules simples, però carregades de veritat, han marcat el meu camí fins al dia d'avui.

Avui, a mesura que et diem adeu, vull expressar la meva profunda gratitud per tot el que has fet per nosaltres, i per com ens has ajudat en aquests dos cursos.

Gràcies per ser més que una professora, per ser una guia, una confident. Et desitjo tota la felicitat en aquesta nova etapa de la teva vida. Que la jubilació et porti moments de pau, aventures emocionants i el reconeixement que tan bé et mereixes.

Alexandra Boghiu, 2n Batxillerat

► Eulàlia Vila

I CORRE QUE CORRE ENTRE LLISTES I PI'S

Llistes? Has dit llistes d'alumnes? Qui té PI? Metodològic, curricular o social? Ai mareta... que no tenim clar a qui hem d'adaptar els continguts i a qui hem de donar una mica més de temps per resoldre les activitats d'avaluació!

El cap com un timbal.

Molt sovint és el que hem sentit sent professors o tutors aquests darrers anys. Però tranquil·litat. Davant d'aquesta situació, una solució!

Potser arriba en forma d'un correu electrònic a la una de la matinada, o d'una trobada oportuna al passadís. Sigui com sigui, i quan menys ho esperes, però quan més ho necessites, arriba l'Eulàlia al rescat i t'explica mil milions de coses que has de fer, que has de tenir en compte i les 4 llistes que hauries d'haver consultat. I després va i et renya, sí! L'Eulàlia també renya. Com pot ser que encara no tinguis el PI fet? Com pot ser que els pares encara no hagin signat? Ups! Ho sento Eulàlia, aquesta paperassa és un rotllo i un embolic!

Els companys jubilats

També pot ser que en un equip docent et sorprengui amb una capacitat aclaparant de conversar-te sobre més de deu alumnes a la vegada. Ai mare, que ara ja no sé si m'està parlant de la Yasmine, de l'Adam o de l'Aleix!

El nostre cap mai podrà retenir tanta informació com el seu, això us ho prometem.

L'Eulàlia, a més, i ara parlem seriosament, sempre ha tingut un somriure quan te la creues pel passadís, una abraçada i bons consells en els mals moments i rialles en els bons. Ha estimat i estima els seus companys, els seus alumnes i el Frederic Martí. La trobarem molt a faltar (fins i tot els seus correus a mitjanit!).

Montse i Albert

EULÀLIA, LA SUPERHEROÏNA

Tots estem d'acord que en cada etapa de la nostra vida hi ha una persona essencial, és a dir, les persones són passatgeres. Aquestes arriben a la teva vida, t'ajuden, et guien, et fan aprendre i després se'n van, o es queden, però normalment marxen.

Jo vaig conèixer l'Eulàlia en un moment de la meua vida en què les meves emocions estaven a flor de pell. Llavors, cursava primer de batxillerat, la por, les ganes i la incertesa podien amb mi i, també, amb gran part dels meus companys. El pitjor moment va ser quan un dia a classe va aparèixer la paraula "Treball de Recerca". Puc assegurar que a més d'un se'ns va tallar la respiració. Sí, potser estic exagerant una mica, però per la gent que cursa batxillerat o que ja l'ha cursat, sap que és un pes que portes a sobre durant un llarg temps. Vaja, que cada vegada que estàs asseguda al sofà de casa teva sense fer res et sents malament per no dedicar aquest temps al treball.

Va arribar el dia que ens van assignar els tutors i és en aquell moment en què vaig escoltar per primera vegada el nom de la persona que m'acompanyaria en aquest treball tan important per a mi: Eulàlia Vila Llop. Quan ens vam trobar per primer cop, em va sorprendre la bona olor que feia. A més a més, em vaig quedar sorpresa quan va venir amb una muntanya d'idees per oferir-me per al treball. Va ser en aquell moment en què el meu cap va fer un canvi i l'energia i les ganes que ella manifestava se'm van contagiar. Van anar passant els mesos i vam crear un vincle molt bonic entre tutora i alumna, ens coordinàvem molt bé, però tot té un final i, aquest treball, també. Última setmana per lliurar el TDR, jo la feina ja la tenia feta, (gràcies a mi, però sobretot a l'organització d'ella). Totes dues sabíem que aquest treball era molt especial. Va arribar el lliurament i després la presentació del treball, i com era d'esperar amb una persona tan organitzada i confiada com ho ets tu, Eulàlia, la feina va ser excel·lent.

Amb això només em queda agrair-te la paciència, la dedicació i l'aprenentatge que m'has brindat. Gràcies a tu he après que quan fas quelcom que t'agrada, tot i que de vegades et pot causar angoixa, cal deixar-ho fluir, però sobretot ser constant perquè, al cap i a la fi, tot té la seva recompensa. A més a més, m'has ensenyat a organitzar-me sense oblidar-me d'aquell temps per fer exercici o altres activitats que em fan bé. Ara puc assegurar a tothom que hi ha poques persones com tu, que transmetin aquesta confiança, aquesta calma i que tinguin aquesta energia tan juvenil com la que tens tu. Ara només et queda gaudir de la vida al màxim, que ja ho fas, i sobretot ara és el moment de dedicar-te temps. Gràcies, una vegada més, per ensenyar-me tant i per deixar-me conèixer. Et desitjo el millor en aquesta nova etapa. Espero que jo també t'hagi fet aprendre tant com tu m'ho has fet a mi!!!

Alba Hernández Martínez, 2n Batxillerat

Eulàlia aquestes línies que escric a continuació es podrien reduir a una sola paraula, GRÀCIES.

He de dir que tot el que sé a nivell laboral, el meu creixement en aquest institut i departament, tot és gràcies a tu, a la teva feina, al teu "companyerisme". I ha estat així des del minut u, quan vaig arribar aquell setembre de 2007. Cal dir, però, que no tot va començar aleshores. Nosaltres ens vam conèixer gràcies al grup de treball que es va fer el 2005 per preparar tots els temes de les oposicions. En aquell moment tu les vas aprovar i jo no. No sabíem que dos anys més tard ens trobaríem al Frede.

Penso que tu i jo sempre hem tingut una connexió especial, hem sabut treballar molt bé juntes i amb els anys, ens hem convertit en bones amigues.

Gràcies per tots els aprenentatges, gràcies per ajudar-me a continuar endavant en moments difícils, gràcies per ser-hi sempre i gràcies per obrir-me les portes de casa teva i venir a dinar, xerrar i treballar.

Vas ser el meu referent, ho ets ara i ho seràs sempre.

T'estimo

Clàudia

► Xavier Vilaseca

VITA NOVA

En Xavier no començarà el nou curs escolar 2024/25 al Frederic Martí Carreras perquè es jubila. Quan vaig venir a fer primer d'ESO a l'institut, estava molt sovint al despatx de davant de la meua classe perquè era cap d'estudis. No el vaig tenir com a professor fins que vaig cursar l'any passat, a primer de batxillerat, la matèria de filosofia, sent a més el meu tutor. Enguany continua impartint aquesta matèria a segon de batxillerat. Com a professor de filosofia no només ens ha ensenyat conceptes i teories filosòfiques, sinó que també ha ajudat a millorar el nostre desenvolupament intel·lectual i a fomentar el pensament crític.

- Xavier, com veus això de jubilar-te?

Estic una mica trist perquè m'agradaria poder ser jove durant molts anys i continuar passant-ho tan bé com ara fent classes. Però, és clar, tot té un final i en algun moment s'ha de plegar i ara m'ha arribat a mi. Per una altra banda, també estic content, ja que podré fer un seguit de coses que ara no puc realitzar. M'imagino que serà com unes vacances d'estiu sense haver de pensar que al setembre s'ha de tornar a començar.

- Com és que vas triar estudiar Filosofia?

Jo tenia dubtes entre estudiar Filosofia i Enginyeria Agrònoma, que són dues carreres totalment diferents. Per un costat tenia entusiasme per a la construcció i, per un altre costat, també m'agradava molt la filosofia. Tenia un professor d'aquesta assignatura que em va animar molt i al final vaig apostar per aquesta carrera, pensant que m'ho passaria millor estudiant-la.

- Per què vas voler ser professor i què és el que més has gaudit d'aquesta professió durant aquests anys?

La carrera de Filosofia té una sortida bàsicament d'àmbit acadèmic i per tal de guanyar un sou vaig començar a exercir de professor substitut a l'institut Sa Palomera de Blanes. Es feia un horari nocturn i, per tant, els alumnes eren tots majors d'edat que ja treballaven. Fins i tot n'hi havia de més grans que jo i això per mi era felicitat pura, fèiem classe i després sortíem per Blanes i voltants. M'ho passava tan bé que vaig pensar: aquesta és la feina de la meua vida. Després em vaig adonar que la realitat s'allunyava d'aquella substitució, però amb els alumnes de batxillerat també he gaudit molt i m'ha semblat molt enriquidor aprendre d'ells. Avui dia, gràcies a això, puc dir que en sé molt més que quan vaig acabar la llicenciatura.

- Quin és el filòsof que més t'ha agradat explicar als teus alumnes? Per què?

Plató és el filòsof que m'agrada més explicar perquè els alumnes l'entenen millor i acaben recordant-se molt bé d'ell. Ara bé, el filòsof que més m'agrada personalment és Nietzsche, ja que és amb el que em sento més identificat.

- Quins valors has volgut transmetre als teus alumnes a través de la teua matèria?

Sobretot a tenir respecte i llibertat de pensament per tal que tothom sigui lliure de tenir les seves pròpies creences i respectar les de la resta. L'altre valor és tenir esperit crític, no deixar-se influenciar i ser un mateix.

- Quin consell filosòfic o quina reflexió t'agradaria compartir amb els teus alumnes que els servís per a la vida?

Tal com explico a les meves classes, hi ha un poema de Kavafis que fa referència al viatge a Ítaca del viatge d'Ulisses i el meu consell és que dissenyeu la vostra pròpia ruta i gaudiu del viatge. A més, si en arribar a qualsevol objectiu s'ha après i gaudit del camí, això és el que li dona sentit a la vida.

- Hi ha algun filòsof actual que segueixis? Per què?

El filòsof actual que he estat a l'espera que publicués un llibre és el Yuval Noah Harari. No obstant això, la majoria dels filòsofs són morts i, per tant, moltes de les meves lectures filosòfiques són de persones que fa temps que han desaparegut.

- Si haguessis de triar un llibre, quin seria?

Si triés un llibre que no fos de filosofia escolliria un que és poc conegut, que es titula *El spleen de París* de Charles Baudelaire. Si triés un llibre filosòfic em quedaria amb *La genealogia de la moral* de Friedrich Nietzsche o amb *El convit de Plató*.

- Si poguessis tenir un sopar amb qualsevol personatge històric, viu o mort, a qui convidaries i què li preguntaries?

A mi m'agradaria poder sopar amb molts, triar-ne un és molt difícil. Però desitjaria poder fer un sopar amb Sartre i li preguntaria si realment sent "la

Els companys jubilats

nàusea de l'existència", un concepte d'aquest filòsof. Però, per tal que s'entengui bé, li demanaria què en pensa de la llibertat humana.

- Com et definiries amb tres paraules?

Comunicador, perquè m'encanta explicar coses; hiperactiu, ja que no puc estar-me quiet; i, també, m'agradaria pensar que soc respectuós amb els altres, tot i que ningú és bon jutge de si mateix.

- Quins plans tens per gaudir d'aquesta nova etapa de la teva vida? Què faràs en el teu temps lliure?

He pensat que podria fer un voluntariat aprofitant la carrera de psicologia que vaig fer recentment, possiblement amb persones que pateixin alguna malaltia neurocognitiva. A curt termini, tinc ganes de passar una temporada a l'alta muntanya, potser escrivint, i si pot ser envoltat de neu. També tinc pensat anar amb la meua dona una temporada llarga a Bolonya, que és una ciutat que m'encanta. Ara bé, la meua intenció és anar improvisant i no tenir la paraula "he de fer" al cap. Anar fent i prenent les meves decisions, no vull obligacions.

Xavier, moltes gràcies per les classes que has impartit durant tots aquests anys. Els teus alumnes sempre recordaran les anècdotes i vivències pròpies que has explicat per fer més interessant i amena la teua matèria.

Com diu la cançó d'en Lluís Llach, *Viatge a Ítaca*, desitjo "que el teu camí sigui llarg, estigui ple d'aventures i de coneixences. Que siguin moltes les matinades i que siguis vell quan fondegis l'illa, ric de tot el que hauràs guanyat fent aquest camí".

Mireia Rovira Corona, 2n Batxillerat

Aquest curs 2023-24 serà l'últim curs en què a filosofia no només se sentiran les frases mítiques de Sòcrates, sinó també les de l'àvia del professor. Són aquestes frases juntament amb anècdotes i una entusiasta actitud les que fan que les classes siguin molt més lleugeres.

Aquest any es jubila un dels tutors de segon de Batxillerat i professor de filosofia, en Xavier Vilaseca. Tanmateix, a les seves classes no es limita només als continguts de la matèria, sinó que també toca altres temes com l'economia d'Adam Smith, les òperes de Wagner, la física Newtoniana i antics costums d'escoles cristianes, entre d'altres. Està decidit a culturitzar els alumnes del científic, als qui segons ell no se'ls ensenya prou història de l'art.

No obstant això, per molt amenes que siguin les classes, un no s'ha de confiar a l'hora de l'examen. Tot l'enginy que veiem a les classes, també el veiem a les respostes dels qüestionaris tipus test, on intenta enganyar-nos amb respostes confuses fins al punt que ell mateix acaba caient alguna vegada a l'hora de corregir. Però no només això, fins i tot quan estàs convençut d'una resposta, la següent serà "les dues anteriors", cosa que et farà replantejar-te tot el que saps sobre el tema.

Per sobre de tot, en Xavier és un professor que es preocupa molt pels resultats dels alumnes i per ajudar-los a entendre bé els continguts. En comptes de fer servir un llibre de text carregós, el professor ens dona un dossier escrit per ell mateix amb exemples personals i idèntics als de classe, ajudant així enormement a l'estudi del tema. Encara més, també ajuda a millorar la nota a través d'activitats complementàries. És encara un misteri quantes hores es passa corregint comentaris de text optatius la setmana abans de l'examen trimestral.

Per acabar, només volem afegir que esperem que gaudeixi molt del canvi que suposarà la seva jubilació, que no trobi molt a faltar donar monòlegs sobre filosofia a grups d'adolescents i que aprofiti per fer tot allò que no ha tingut temps de fer els últims anys.

Aina Esteba i Iris Casas, 2n Batxillerat

A tu, Xavier Vilaseca, que et jubiles aquest 2024, t'agraeixo la teua sinceritat com a professor. El primer dia de psicologia ens vas dir que ja no eres un impostor, perquè ara donaves classe tenint la carrera de psicologia. Per mi, tens una manera molt característica d'ensenyar la matèria. I és que, tant a filosofia com a psicologia, sempre ens has ensenyat els temes a partir de comparacions amb la vida quotidiana, o de la teua vida pròpia, amb les teves experiències personals. D'aquesta manera les classes no són avorrides. A més d'aprendre el que deia Plató i Descartes i tots aquells que van pensar que era bona idea filosofar, també riem una mica. Sabem que t'has vist Mary Poppins tants cops que fins i tot et saps les cançons, i que gaudeixes del teatre i l'òpera d'una forma molt maca. Sabem algunes de les teves experiències traumàtiques, que no diré, però que tampoc oblidaré. La teua devoció per la teua feina, Xavier, no deixa indiferent. Ha sigut divertit tenir-te com a professor. Hem conegut molts filòsofs gràcies a tu, tot i que sabem que t'hagués agradat parlar-nos de Marx. També sabem que trobes alguns filòsofs més aviat contradictoris, però ara tindràs molta estona per filosofar tu mateix tranquil·lament, viatjar i passar temps amb la dona a qui tant estimes i amb fills pels quals molts cops has dit que donaries la vida. Espero que et vagi realment bé aquesta nova etapa, Xavier, continuarem saludant-te si et trobem pel carrer!

Paula Jiménez Martínez, 2n Batxillerat

Encara recordo quan vaig saber que havia de cursar filosofia com a matèria troncal durant l'any que estaria al centre.

Havia escoltat tantes queixes sobre aquesta matèria: la seva ambigüitat, la seva dificultat per aprovar-la, la gran quantitat de matèria que calia entendre i memoritzar.

Quan en Xavier va entrar per primer cop a la classe, va començar a explicar el curs, i els meus companys ja van començar a queixar-se sobre la matèria de l'any passat. Llavors, vaig posar una creu ben grossa a l'assignatura.

Després de veure el desconcert grupal de tota la classe sobre l'ètica de Descartes o les teories de Sòcrates, pensava que arribaríem a un punt en què el caos s'apoderaria de la classe. No va ser així. En Xavier no ha perdut el somriure a l'explicar qualsevol punt del temari en tot el curs. Explicant-nos com a Sòcrates li encantaria el far de Sant Sebastià o com a Descartes no li agradaria ser un ametller ha aconseguit un nombre mínim d'alumnes fent una becaina a classe.

Ara que ja s'acaba el curs, molts de nosaltres ja no tornarem a pensar en què diria Hume sobre les nostres accions, i si les sortides a Costa de l'estiu estarien més d'acord amb Stuart Mill o Nietzsche. Així i tot, sempre recordarem que les classes de filosofia es feien més amenes. Quan ja estiguem tots seguint el nostre camí, passarem un dia pel far i recordarem que en Xavier s'emocionava al parlar de l'horitzó que hi veia desdibuixat.

Alba Reixach, 2n Batxillerat

Senyor Xavier,

Avui, mentre escric aquestes paraules, em ve al cap aquell matí calorós de setembre en què ens vam trobar per primer cop a l'institut. En aquell moment, jo era un estudiant més. Recordo com si fos ahir la manera com parlaves de la filosofia, com si fos l'aire mateix que respirem, amb una passió que es contagia i que, segur, molts alumnes i col·legues recordaran durant anys. És per això que, en aquest breu escrit, vull agrair-te les teves lliçons, tant les de filosofia com les de la vida.

La teva manera de connectar amb els alumnes era única. Recordo com feies servir exemples quotidians per explicar les teories més complexes, com aquell dia que vas comparar la teoria de Plató sobre les ombres a la cova amb el funcionament d'Instagram, deixant-nos a tots amb la boca oberta. No només ens ensenyaves filosofia, sinó que ens convidaves a veure-la al nostre voltant, a qüestionar-nos i a buscar respostes a cada racó de la nostra existència.

Però, Xavier, el que més em va impactar de tu no era l'ampli ventall de coneixements filosòfics, sinó més aviat la teva humilitat. Recordo com sempre estaves disposat a escoltar les nostres opinions, per més forassenyades que fossin, sense jutjar-nos. Ens feies sentir que les nostres veus tenien valor, que les nostres reflexions eren importants. I això, en una època tan tumultuosa com l'adolescència, és un regal que ni jo ni cap estudiant oblidarà mai.

És trist saber que ja no tindràs el teu racó en el despatx de professors ple de llibres i notes, on sempre hi havia un espai per a una conversa interessant o un consell savi. Però alhora, estic content de saber que et jubiles amb les mans plenes, plenes d'experiències compartides, de rialles i de moments d'il·luminació filosòfica. Segur que ara t'espera un nou capítol ple de llibres per llegir i paisatges per descobrir.

Així doncs, Xavier, et dic adeu amb el cor ple de gratitud i respecte. Gràcies per ser més que un professor, per ser un mentor i un amic. Espero que la teva jubilació et porti tanta felicitat com la que ens has donat a nosaltres.

Amb afecte sincer,

Daniil Shepitko, 2n Batxillerat

Concursos, premis i mencions

► XLIX Premi Josep Pla i Francesc Alsius

El passat divendres 19 d'abril va tenir lloc a l'aula magna del nostre institut l'entrega de premis de la 49a edició del Premi Josep Pla i Francesc Alsius. L'acte va començar amb un parlament de la Meritxell Pastor, directora del centre, relacionat amb la importància de la lectura i de l'escriptura en la formació dels joves. A continuació, la guionista Eulàlia Carrillo va fer una ponència excel·lent sobre el seu ofici i la creació d'històries. Un cop acabada, es van anunciar els premiats, que aquest any són els següents:

- **PREMI JOSEP PLA de NARRATIVA**, dotat amb 300 €, per al relat La fotografia, de l'alumne Martí Illas Guinart de 4t d'ESO, de l'INS Serrallarga de Blanes.

- **PREMI JOSEP PLA de POESIA**, dotat amb 300 €, per al recull de poemes Innocència victa, de l'alumna Martina Figueras Pérez de 1r de Batxillerat, de l'INS Llanerers, de Sant Andreu de Llanerers.

- **PREMI FRANCESC ALSIUS**, dotat amb 300 €, per al recull de poemes Sang il·licita de l'alumne Ivan Kapustin Medina de 1r de Batxillerat, de l'INS Frederic Martí i Carreras, de Palafrugell.

Els membres del jurat d'enguany van ser el Sr. Francesc Montero, president de la Fundació Josep Pla; el Sr. Francesc Dolz, professor de l'INS Baix Empordà; la Sra. Júlia Moncosí, professora de l'INS La Sureda i el Sr. Mohamed El Amraani, professor de l'Institut Frederic Martí Carreras.

Jordi Lorca, professor de Llengua Catalana i Literatura

► XXXIX Premis Mestre Sagrera

El passat dia 23 d'abril es van atorgar els **XXXIX PREMIS ESCOLARS JOSEP SAGRERA I COROMINAS**, al Teatre Municipal de Palafrugell. Aquest esdeveniment ja s'ha convertit en tot un clàssic i és, possiblement, la millor manera de començar la diada de Sant Jordi: amb la reunió de nens i joves, al teatre, per rebre algun dels premis atorgats a cada escola o institut, o per ser-ne testimoni. Hi ha molta alegria a l'ambient i tot presagia que la jornada serà el dia en què les roses i els llibres en seran els grans protagonistes.

També, com cada any, el nostre institut ha estat representat en les categories de 4t d'ESO i de 2n de batxillerat per unes noies, que han estat les afortunades amb el 1r Premi Mestre Sagrera de 4t d'ESO B, les alumnes Carla Viñas Serrat i Xiyuan Jin, amb el seu treball: *La pastisseria Serra*; i unes altres de 4t A, amb el premi com a finalistes, a les alumnes Ebtissam

el Maslouhi Assarrar i Marwa Neijar Rouay amb el treball: *La riquesa gastronòmica a la nostra costa*. Per acabar, l'Anna Fernández Rosell, amb el seu treball: *Can Genís i la seva evolució*, ha estat premiada a la categoria de Treball de recerca de 2n de batxillerat.

Hem de felicitar les guanyadores i, a més a més, tots els cursos de 4t (especialment A, B i C) perquè tots els alumnes hi han participat, en el Projecte de recerca, que té com a tema fonamental l'estudi d'algun tema de l'àmbit que sigui, però sobre Palafrugell. I com a reconeixement a la seva participació, tots han rebut un diploma que n'acredita la feina d'estudi.

Montse Ordóñez, professora de Projecte de Recerca

► Jocs Florals - Sant Jordi 2024

El 23 d'abril vàrem celebrar la tercera edició dels Jocs Florals a l'institut. Un total de 35 alumnes hi varen participar repartits en dues categories; Categoria I (1r i 2n d'ESO) i Categoria II (3r, 4t d'ESO i Comunitat Educativa). Va ser una jornada molt bonica que els alumnes varen gaudir molt i vam comptar amb l'ajuda i col·laboració de l'AFA en l'entrega dels premis.

El jurat de la categoria I el va constituir l'Anna Albiol (presidenta), la Rosa Peral i la Marina Navarro. En la categoria II en Diego Mestre (president), la Yolanda Garcia i en Marc Delgado.

També es varen repartir els premis al millor disseny i al millor contingut del lloc web del projecte *Enllibra't* i els premis *Un món de lectors*.

Els alumnes guanyadors d'algun dels premis varen rebre una rosa, un llibre, un punt de llibre, un diploma i un xec per bescanviar en una de les botigues Oxigen.

A continuació hi trobareu la relació dels alumnes premiats:

Concursos, premis i mencions

CATEGORIA I (1r i 2n d'ESO)

- 1r premi poesia: Ivan Subirà - *Els gossos*
- 2n premi poesia: Nerea Valencia - *L'adolescència*
- 3r premi poesia: Clara Mató - *El primer amor*
- 1r premi prosa: Ivana Giurchita - *Un somni fet realitat*
- 2n premi prosa: Meritxell Verpelis - *Un amor inesperat*
- 3r premi prosa: Marina Hernández - *El misteri de la casa encantada*

CATEGORIA II (3r i 4t d'ESO) + Comunitat Educativa

- 1r premi poesia: Juan José Jaramillo - *Cavaller buit*
- 2n premi poesia: Max Llaona - *Perquè no m'oblidis mai*
- 3r premi poesia: Noemí Bruguera - *El meu poble*
- 1r premi prosa: Eric Lozano - *Flors de canvi*
- 2n premi prosa: Mar Iglesias - *La història de l'Àmara*
- 3r premi prosa: Blanca Fernández - *Un amor dolorós*
- Comunitat Educativa: 1r premi poesia: Jaume Escatllar - *Onades*

MILLORS SITES del projecte Enllibra't

1r d'ESO

- Millor contingut: Ivan Subirà
- Millor disseny: May Font

2n d'ESO

- Millor contingut: Asier Lancharro
- Millor disseny: Hamza Kerarmi
- Accèssit millor disseny: Martí Garcia

3r d'ESO

- Millor contingut: Bruna Castillo
- Millor disseny: DESERT

4t d'ESO

- Millor contingut: Gabi Fernández
- Millor disseny: Gabi Fernández

UN MÓN DE LECTORS

- 1r premi: Berta Solés - *M'emmirallo amb el que lleigeixo*
- 2n premi: Mireia Rovira - *Endinsar-se a un nou món*
- 3r premi: Iris Casas - *Històries que ens mouen*

Al revers de la contraportada podeu veure les fotografies guanyadores.

Cristina de la Fuente, coordinadora pedagògica

► I Premio a la Creatividad Literaria en Lengua Castellana

En una època com la nostra, en què domina la imatge i el missatge curt, sovint escrit a raig i enviat sense ni una relectura perquè serà ràpidament consumit i oblidat, té sentit parlar de Literatura, de creació literària? Nosaltres no en tenim cap dubte: segurament és per això mateix que té més sentit que mai.

En paraules de l'escriptor mexicà Carlos Fuentes, "*la literatura es una educación de los sentidos, una indispensable escuela de la inteligencia y la sensibilidad a través de lo que más nos distingue de y en la naturaleza, que es la palabra*". Amb aquesta mateixa idea, els professors de les assignatures anomenades de lletres acostem els grans autors als nostres alumnes i esperem que un gest tan simple com obrir un llibre, llegir i comentar un text literari es converteixi en la llavor d'un futur lector i, qui sap, si d'un futur escriptor.

Amb la intenció de viure i compartir la Literatura com una festa, el Departament de Llengua Castellana i Literatura ha organitzat la primera edició del *Premio a la creatividad literaria*, aquest any dedicat al microconte. El punt de partida ha estat el següent: l'alumne havia d'escriure un relat d'un màxim de cent paraules en el qual s'inclogués, en un moment o altre, una de les frases fetes que es van adjudicar als diferents nivells (*dar palos de ciego, meterse en la boca del lobo, no tener pies ni cabeza...*). El resultat el veureu tot seguit amb la transcripció dels relats guanyadors de cada curs que trobareu a la secció "Calaix d'artistes" d'aquesta revista.

1r d'ESO

- Guanyador: Younes El Haddouchi, amb *Los fantasmes de mi casa*
- Finalista: Alba Morillas, amb *El tren solitario*

2n d'ESO

- Guanyadora: Naia Bosch, amb *La cabaña del bosque*
- Finalista: Maia Espinàs (sense títol)
- Finalista: Ana Meeshvellani, amb *¿Qué puedo decir?*

3r d'ESO

- Guanyador: Marc Díaz, amb *El faro de los sueños*
- Finalista: Judith Ruiz, amb *Los valores básicos*

4t d'ESO

- Guanyador: Tomàs Fernández Vergés, amb *Oscuridad mortal*
- Finalista: Berta Lago, amb *El laberinto del viejo barrio*

1r de BAT

- Guanyador: Ruth Moreno, amb *Ignorancia sobre instinto*
- Finalista: Adrià Domínguez, amb *Cállate, por favor*

L'acte de lliurament dels premis va tenir lloc el 28 de maig al "Frede", gràcies a la col·laboració d'un grapat de persones sense les quals no hauria estat possible: els membres de l'equip directiu i de coordinació que hi van ser presents, els alumnes de 1r i 2n d'ESO que van interpretar unes peces musicals sota la direcció de la Diem Huong Tran, l'Albert Ramos i en Jordi Lorca que van fer de suport tècnic, les companyes de consergeria que van preparar el gimnàs i, sobretot, els alumnes que van fer de presentadors dels actes. També volem destacar la presència de representants de l'AFA i la seva col·laboració en els regals entregats als alumnes finalistes i guanyadors. A tots vosaltres, el nostre sincer agraïment.

Departament de Llengua Castellana i Literatura

Concursos, premis i mencions

► Premi Protagonista Jove

Aquest curs, vint-i-dos alumnes de l'institut hem participat en els premis "Protagonista Jove".

El premi Protagonista Jove consisteix a triar una lectura guanyadora. Ens donaven tres llibres diferents, que ens havíem de llegir i en finalitzar-los, posar-los una puntuació. En general, el llibre que més ens ha agradat, per tant, al que més puntuació li hem donat, ha sigut *Viatja Vers*, un llibre de poesia.

Premi
**Atrapa
llibres**

Premi
**Protagonista
Jove**

I el que menys ens ha agradat, ha sigut *Alma*, s'aixeca el vent.

Per una altra part, hi ha els llibres que han llegit els/les alumnes de primer i segon d'ESO (categoria de 12 a 14 anys) que són: *Ghost*, de Jason Reynolds, *Poni* de R.J Palacio i *Vint-i-Set dinosaures* de Teresa Muñoz

El primer llibre, *Alma* de l'autora Timotheé de Fombelle, tracta sobre l'esclavitud i la lluita per l'abolició i és el primer d'una trilogia. Aquest llibre no ens ha agradat gaire, ja que se'ns feia una lectura pesada, creiem que els personatges no estaven molt ben desenvolupats i ràpidament et feia entrar en bloqueig lector.

El segon llibre, va ser *Gossos Salvatges* de Georgina Dalmau, aquest sí que ens va agradar molt, ja que creiem que era una lectura molt més apta per la nostra edat tot i que era bastant fàcil i ràpida.

I per últim el llibre que més ha agradat ha sigut *Viatja Vers: poesia a la butxaca dels texans*, de Chiara Carminati, que era un llibre de poesia. L'únic dolent que li vam trobar va ser que el títol de cada poema ja deia directament de què anava i pensem que era una lectura per a gent que es vol introduir al món de la poesia o per a nens/es més petits/es.

Aquest any els premis s'entregaran a Manresa el 14 de juny i estan dividits en Atrapallibres (de 9 a 12 anys) en tres categories i Protagonista Jove (de 13 a 16 anys) en dues categories.

Personalment, aquest projecte m'ha agradat bastant, ja que sempre m'han agradat la lectura i l'escriptura i penso que ha sigut bastant interessant compartir opinions amb altra gent i aventurar-se en nous estils de lectura. El recomano molt per alumnes que també els agradi llegir, escriure i donar opinions perquè algunes lectures poden servir d'inspiració per a projectes personals que vulguin realitzar.

Gala Osorio, 3r ESO

► XX Concurs de Fotografia Matemàtica

Ja fa vint anys que celebrem el nostre concurs de fotografia matemàtica. Aquest curs, igual que el curs passat, ho hem fet conjuntament amb els altres 4 instituts de Palafrugell. A més a més, com a novetat, les fotos tenien diferents condicions segons la categoria. Podeu veure les fotos dels 5 primers premiats al revers de la portada d'aquesta revista, i totes les fotos finalistes a la pàgina web del centre (<https://agora.xtec.cat/iesfredericmarti/general/finalistes-i-guanyadors-es-del-xx-concurs-de-fotografia-matematica/>).

Aquí sota podeu veure algunes fotos de l'acte d'entrega de premis.

I quins premis van guanyar els participants del Frede? Doncs a les categories B i E l'Èlia Sinués (alumna de 2n ESO) i la Mone Serra (professora de Tecnologia) van guanyar el primer premi. A les categories A i C la Laia Ferrer (1r ESO) i la Joleth Rodríguez (3r ESO) van guanyar el segon premi i la Blanca Fernández (3r ESO) va guanyar el tercer premi de la categoria C.

Els primers premis que falten els van guanyar, a la categoria A l'Amina Gharbani, de l'institut Prats de la Carrera. A la categoria C la Maria Díaz, de l'institut la Sureda. I a la categoria D l'Aniol Llopart de l'institut Sant Jordi.

Quim Sinués, professor de Matemàtiques

Concursos, premis i mencions

► Copa Cangur (concurs en equips)

Aquest any, el dia 25 de gener, hem pogut anar a Vidreres a disputar la Copa Cangur en comptes de fer-ho a Girona. Aquest concurs es va fer més gran any rere any i es van obrint noves seus. Es tracta d'un concurs per equips de 7 alumnes on es van guanyant punts a mesura que es van resolent problemes.

Aquestes van ser la classificacions finals. Júnior correspon a 3r i 4t ESO i cadet a 1r i 2n ESO.

Els integrants dels equips van ser els següents alumnes:

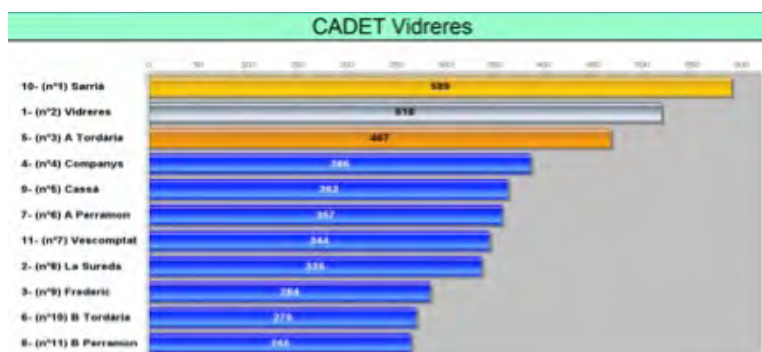
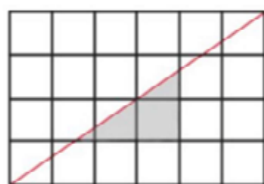
Categoria Júnior: Judit Ruiz, Blanca Fernández, Latifa Douhdouh, Eric Lozano, Alexia de Almeida, Aina Coll i Sofia Szwajcarzewska.

Categoria Cadet: Nerea Valencia, Ania Romero, Iván Subirà, Jad el Hallaoui, Hamza Kerarmi, Asier Lancharro i Èlia Sinués.

Per si us van els reptes matemàtics aquí teniu un problema de la categoria cadet que no va aconseguir resoldre cap dels grups participants de Vidreres:

12) Si $a \cdot b^2 = 10^{14}$, $b \cdot c^2 = 10^{15}$ i $a^2 \cdot c = 10^{16}$, aleshores $a \cdot b \cdot c = 10^x$. Quant val x ?

7) Els quadrats que veieu a la figura fan 1 cm de costat. Quina és l'àrea del triangle ombrejat?

I aquí en teniu un altre de la categoria Júnior que tampoc va poder resoldre ningú.

Si voleu saber si heu trobat la resposta correcta podeu trobar la informació a la pàgina: <https://isotropic.cat/copacangur/>

Aquí teniu l'opinió de dos dels participants del concurs: en Jad i l'Asier.

Quim Sinués, professor de Matemàtiques

A mi em va agradar participar-hi, em vaig divertir molt i vaig veure uns amics meus que ara estan a l'institut La Sureda.

Vaig trobar-ho molt difícil. Pensava que no em seleccionarien per participar, però al final va resultar que sí.

A l'hora de resoldre els problemes, jo m'encarregava de fer els càlculs, com ara dividir o aplicar la regla de 3, etc. No podia parar de mirar el marcador. Tota l'estona estava preocupat perquè anàvem onzens. Jo voldria haver quedat entre els cinc primers equips, però finalment vam quedar novens. Força bé, perquè en els darrers 10 minuts de la competició, van treure el marcador i no podíem saber en quina posició estàvem. Haver passat de l'onzena posició a la novena en aquests darrers minuts va ser molt satisfactori.

M'encantaria tornar a participar-hi l'any que ve, i intentar millorar el resultat obtingut! Una gran experiència, sense cap dubte!

Jad El Hallaoui, 1r ESO

M'he sentit molt còmode fent els problemes i resolent-los. L'experiència va ser boníssima hi havia molta gent i uns rànquings a la pantalla. M'ha encantat aquesta experiència i sense cap mena de dubte la repetiria.

Asier Lancharro, 2n ESO

Concursos, premis i mencions

► Prova Cangur (concurs individual)

El tercer dijous de març, com cada any, es va celebrar la prova Cangur: el concurs de matemàtiques individual en el que participen un munt d'estudiants de Catalunya. Al nostre centre fem participar tots els alumnes de l'ESO, però aquesta vegada els alumnes de 4t no van poder fer-ho perquè estaven de viatge a Madrid.

El concurs consta de 30 preguntes curtes de resposta tancada i es disposa d'un total de 75 minuts. No es pot utilitzar la calculadora i això està molt bé, perquè es tracta de problemes de raonament... amb una mica de càlcul. Si us agraden aquesta mena de problemes us recomanem una pàgina web que es diu Telecangur (<https://www.cangur.org/telecangur/>).

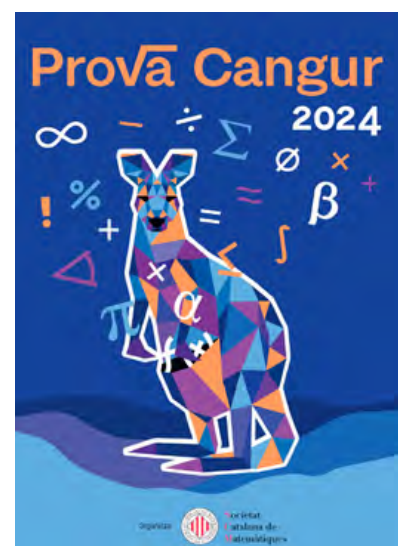
Els alumnes del nostre centre que van obtenir millors resultats van ser els següents:

1r ESO: 23.586 participants

- Alba Morillas Fernández, posició 3570
- Laia Ferrer Tardío, posició 3889
- Sergi Enric Sostoa Gimenez, posició 4626

2n ESO: 21.333 participants

- Dante Aneurin Gibson-kerek, posició 161
- Jan López Deulofeu, posició 1795
- Èlia Sinués Fernández, posició 1795

3r ESO: 17.872 participants

- Fiona Martí Rubirola, posició 133
- Judith Ruiz Daban, posició 328
- Oriol Romero Moret, posició 502

Quim Sinués, professor de Matemàtiques

► VII Premi Tom Sharpe

El dijous 9 de maig, els alumnes de 4t d'ESO i de 1r de Batxillerat varen anar al Teatre Municipal de Palafrugell per assistir al lliurament de la setena edició del Premi Tom Sharpe, de narració en llengua anglesa. Els alumnes finalistes varen ser els següents:

4t d'ESO

Hafsa Ahmitch, Abril San Bernardo, Tomàs Fernández, Galen Gibson, Iker Pérez, Martina Farreró i Noura Douhri

1r de Batxillerat

Ivan Kapustin, Queralt Ballell i Aitana Hipólito

El primer premi de 4t d'ESO va ser atorgat a la Hafsa Ahmitch, i el de 1r de Batxillerat a l'Ivan Kapustin.

La nostra enhorabona per a l'alumnat premiat i per a tots els participants!

Cristina de la Fuente, Coordinadora Pedagògica

Concursos, premis i mencions

► Concurs de declamació

La final anual del concurs de declamació de poesia i prosa en francès, organitzada per l'Association des Professeurs de Français de Catalogne, va tenir lloc dimarts 21 de maig, a l'Institut Français de Barcelona.

Dos alumnes del nostre centre havien estat seleccionats prèviament per declamar un poema en francès: en Dante Gibson-Kerek, de 2n ESO C, va obtenir el segon premi i la Juliana Zuluaga, de 2n ESO D, va obtenir un diploma de participació.

Moltes felicitats a tots dos!

Cathy Jones, professora de Francès

► Concurs de Decoració Hivernal d'Aules

Un altre curs l'alumnat d'ESO de l'institut ha guarnit la seva aula pel Concurs de Decoració Hivernal d'Aules. Hi ha hagut grups que s'ho han treballat moltíssim i han deixat l'institut ben engalanat.

La relació de classes premiades ha estat la següent:

- Premi a la decoració d'hivern: 1 ESO A i 3 ESO B
- Accèssit a la decoració d'hivern: 1 ESO B i 3 ESO A

Els premis han consistit en un esmorzar a càrrec de l'Institut. L'enhorabona a les classes premiades i a la resta de participants!

► Concurs de barrets de Carnaval

Un altre curs, per Carnaval, hem celebrat el nostre tradicional Concurs de Barrets. Aquest any, les classes guanyadores han estat les següents:

- 1 ESO B
- 2 ESO D
- 3 ESO D
- 4 ESO B

L'enhorabona a totes les classes participants, que han vestit de color i alegria les aules de l'institut!

► XX Certamen de Lectura en Veu Alta

Aquest curs també, concretament el divendres 15 de març, el nostre Institut Frederic Martí i Carreras, juntament amb altres 23 centres del Baix Empordà ha participat en les semifinals comarcals del XX Certamen de Lectura en Veu Alta que s'ha dut a terme al Teatre Municipal de Palafrugell.

Aquest certamen, que té la missió de promoure la literatura i la llengua per mitjà de la lectura compartida en veu alta, està organitzat en cinc categories: grumets vermells (nois i noies lectors de cicle mitjà de primària), grumets verds (nois i noies de cicle superior de primària), timoners (alumnat nouvingut de cicle superior de primària i primer cicle d'ESO incorporat al sistema educatiu, que faci menys de vint-i-quatre mesos), corsaris (nois i noies de primer cicle d'ESO) i tropa de corsaris (grups de 3 nois i noies de 2n cicle d'ESO).

Concursos, premis i mencions

El nostre centre ha presentat candidatura a la categoria de timoners, corsaris i tropa de corsaris. A totes les categories es participa de manera individual, excepte la tropa de corsaris que la lectura és col·lectiva.

Les i els nostres representants, de cada una de les diferents categories representades, van fer una lectura d'un gran nivell, evidenciant que per a ells i elles llegir en veu alta és tot un art que requereix d'unes bones destreses comunicatives. Ens van transmetre el seu gust per llegir i ens van fer sentir el plaer d'escoltar-los.

En aquesta sortida no només cal destacar el paper dels nostres representants en el Certamen, sinó també l'actitud i el comportament exemplar i satisfactori de tots aquells nois i noies de l'aula d'acollida que van venir d'acompanyants a fer suport als seus companys i companyes.

Lita Plaja, professora de l'Aula d'Acollida

► Iris Casas de 2 BAT al Fòrum de TDR del Baix Empordà

El passat 3 d'abril, l'Iris Casas, alumna de 2n de batxillerat, va representar l'institut en el Fòrum anual de Treballs de Recerca del Baix Empordà, que es va celebrar a l'Espai Ridaura de Santa Cristina d'Aro.

En l'acte, i davant d'un públic format per alumnes i professors dels diferents instituts de la comarca, l'Iris va presentar el seu treball de recerca, titulat "La discriminació a la comunitat LGTBIQ+".

► Olimpíades de Geografia

El passat divendres dia 12 d'abril 8 dels nostres alumnes: Marc Massoni, Tània Fernández, Paula Jiménez, Nora Pagès, Tània Santaló, Halima Zerd i Chaimae Aiadi van participar amb molta il·lusió en les Olimpíades de Geografia organitzades per la UdG.

Va ser una experiència emocionant i compartida amb alumnes d'altres centres. Acabada la prova, vam gaudir d'un bon esmorzar i el lliurament de diplomes.

Felicitats a tots per la vostra actitud i bona predisposició.
El més important és participar!

Dolors Linares, professora d'Història i Geografia

► Concurs Pica Lletres

El passat dimarts 16 d'abril, dues alumnes de tercer d'ESO del nostre institut, la Blanca Fernández Vilaseca i la Gala Osorio Ortega, van participar a la semifinal provincial del concurs lingüístic anomenat Picalletres. Els seus companys i companyes de classe van anar a donar-los suport com a públic durant la gravació televisiva del programa. Aquesta activitat va tenir lloc al Centre Cultural de La Mercè de Girona i s'inclou dins el currículum de 3r d'ESO perquè s'hi treballen els mitjans de comunicació. Va ser tota una experiència diferent, per les concursants i pel públic, que va poder veure de primera mà com es grava un programa de televisió.

Jordi Lorca, professor de Llengua Catalana i Literatura

Calaix d'artistes

► Premi Josep Pla de narrativa 2024

LA FOTOGRAFIA

No us podeu ni imaginar el dolor punyent que notava al seu cor cansat, que mirava de bategar amb prou força malgrat els anys que feia que resistia temporals i seques. No us podeu imaginar com d'endins se li clavava l'espina de la nostàlgia mentre, amb els ulls entelats per un fi vel de l'edat, contemplava aquella fotografia que es bellugava entre els seus dits ossuts i tremolosos.

El marc, de fusta fosca i el vidre que encara es mantenia enllustrat protegien una imatge en blanc i negre que mostrava una família sana que traspuava felicitat. Al centre, darrere del grup, el pare i la mare, tots dos morts a una edat prou avançada. I a la fila del davant, un nen petit, una nena i un nadó a sobre d'un tamboret. Tots marcant un somriure etern que perdria el significat uns anys més tard.

Va ser quan va començar la guerra, que el pare i el germà van haver-se d'allistar a l'exèrcit per tal de servir als republicans. I tot i que el pare havia aconseguit tornar, el germà va desaparèixer en combat. Encara recordava els crits d'agonia de la mare quan va rebre la notícia. Uns crits que farien els primers estrips al cor fràgil d'una nena massa petita per entendre que mai no tornaria a veure el seu germà. Les dues germanes, però, van sostenir-se l'una a l'altra, fins que feia deu anys, la petita havia mort de vella, sense patiment.

La Roser havia estat casada, però el marit va morir massa aviat, abandonant-la en la soledat d'un món d'ombres i fosc que s'enduia tothom que li importava. Mai no va tenir fills, i vídua a la meitat de la seva vida, es va recloure a casa seva. Un parell de dècades més tard, va conèixer a la Maite i la Mònica, amb qui podia sortir a fer un volt i fer petar la xerrada descasant en un banc del passeig marítim. Però l'edat va rasurant vides, i així va ser amb la de les seves amigues, també, deixant-la sola per últim cop.

Ara, tenint un escampall de fotografies més o menys modernes de tothom que la vida l'hi havia anat prenent, va notar com una llàgrima solitària s'esquitllava del seu ull i queia sobre la foto que amb prou feines aguantava. Era conscient que la vida li fugia del cos, i no va ser fins que va caure aquella llàgrima que se li va ennuvol·lar la vista, i mentre tot es fonia en un negre més fosc que el mar nocturn, va sentir com la fotografia amb el marc de fusta queia contra terra i esclatava en mil bocins, posant fi a la vida d'aquella família de forma irreparable.

I de sobte una espiral de llum d'un blanc engegador de tan pur com era va envoltar-la, i va alçar el seu cos rígid cap al cel. Els ulls de la Roser es van obrir per última vegada, per veure com tot el que havia representat la seva vida s'allunyava sense remei, i ella s'adormia molt lentament.

Va somiar els rostres de la seva família, i ella que estirava la seva mà arrugada per tocar-los, però s'esfumaven en un núvol de cendres i fum negre, i un fred gèlid al pit, com si algú li hagués clavat un ganivet. Una escamesa a l'estómac la va propulsar enrere i la va llançar contra amb tanta força que va quedar inconscient.

Notava com el pit li pujava i li baixava amb suavitat, i un vent suau que li acariciava la cara. Va obrir els ulls, i després de veure-ho tot borrós durant uns segons, se li va aclarir la vista i va observar el seu voltant. Estava estirada damunt de l'herba blanca d'un camp molt gran, del qual no veia els confins. Es va incorporar amb cura, i no va ser fins que no va estar dreta que es va adonar del seu canvi. Ja no notava els dolors físics que tenia abans, i podia moure's amb agilitat. A terra, a prop d'on havia jagut ella, hi havia un objecte mig amagat per la suau vegetació que ho cobria tot.

Es va ajupir per agafar-lo, i va poder tocar la fusta d'un objecte que li va despertar algun record al fons de la memòria, massa llunyà per poder rescatar-lo, però existent. Va analitzar bé aquell objecte. Era un marc de fotografia, d'aspecte antic, però era buit. Se'l va desfer amb cura entre els plecs del vestit i va caminar una mica. De cop i volta, com si hagués aparegut del no-res, va aparèixer un esvoranc davant seu. Mirant avall, la foscor més absoluta s'estenia cap a totes les direccions. A davant, però, molt enllà, a l'altre costat de l'abisme, hi havia llum, i molts colors. L'única cosa que unia les dues terres, era una petita corda platejada, que semblava immòbil.

Com que no volia creuar, va voler tornar enrere, però es trobava en una illa d'herba blanca flotant enmig del buit fosc. L'únic camí possible sense saltar, era aquella corda. Així doncs, la seva ment de nena innocent que just estava descobrint, la va conduir a caminar per sobre la corda sense témer caure, i un pensament com infiltrat li va dir que estava oscil·lant entre la vida i la mort. Però va continuar avançant, notant com la corda es doblegava sota del seu pes lleuger.

Molt lentament, va anar recorrent aquell camí, fins que va arribar a la terra de l'altre costat de l'esvoranc, i va notar com alguna cosa es trencava dins seu, i la corda platejada es va desenganxar caient definitivament al buit. Havia mort.

Ignorant aquell pensament funest poc apropiat per a la seva ment infantil, va córrer cap a la llum, i va trobar un lloc paradisiac. Les flors esplendoroses i la vegetació exuberant ho cobrien tot, i donaven al lloc una bellesa singular, que no es pot descriure amb paraules. I la nena va continuar avançant, per trobar un segon paradís. Un carrer de sorra flanquejat per cases antiquades s'obria davant seu. Va passejar pel carrer observant-ho tot com si ho veiés per primer cop, però sabia que no, que realment ja ho havia vist. Un home acompanyat de dos cavalls va passar pel seu costat, sense mirar-la, i va notar una sensació increïble de familiaritat. Va córrer seguint-lo, fins que va arribar a casa seva. Allà, després de dos trucs, la mare va obrir-li la porta amb la cara il·luminada amb un somriure radiant d'alegria.

Darrere seu va veure-hi el germà, la germana i el pare, tots somrient, exultants de veure-la. Ella va anar cap al mirall del rebedor, es va pentinar una mica els cabells i es va allisar el vestidet de quadres. Quan va tornar, els altres eren al menjador. Sense poder evitar que li florís un somriure i una riallada dringadissa li fugís de dintre, es va asseure a les cames del pare, al costat de la seva germana. La càmera fotogràfica que tenien a davant va fer un esclafit i la llum va omplir la sala.

La Roser va treure el marc del vestit i va contemplar com una mà invisible traçava la fotografia de la família en blanc i negre. Un record immortal. Poc després, va estirar-se al sofà, ben arraulida, i va tancar els ulls per no tornar-los a obrir mai més.

Martí Illas Guinart, 4t ESO INS Serrallarga de Blanes

► Premi Josep Pla de poesia 2024

INNOCENTIA VICTA

"Som pelat polsim d'astre o tan sols ho fórem? Conservem vestigi lluent dins nostre? S'ha esgotat la reserva d'aquell fulgor? Pot ésser que ja no ens quedi primigènia brillantor, que s'hagi consumit; o pot ésser que nosaltres l'haguem fet desaparèixer, a cada segle succeït."

I
Flor de tija verda que emana
pista fràgil i seductora
Pistil fecund, progenitor
de tota bellesa creada.

Pètals cantant una corrandà
a la llibertat que els custòdia,
envoltats de camp salvatgí
exigu en vigília acèrrima.

I és, la brisa plaent, impàvida,
metrònom dels meus cabells fràgils
i compàs del pètal vençut
tot seguint la corrent del vent.

Prat nadiu, càndid, opulent,
però és prat de sègol sec.

III
Flor feréstega i exposada
a visatges torts i porucs.
Des l'alta balconada urbana
fiten pietosos el mal.

Notícies incoherents
i freds caps condicionats
Camp de sègol esperançat
amb la salvació de la falç.

Ments buides, poc seny, corrompudes
envolten la flor i la contemplen,
envegen tota boniquesa
pueril, innocent, condemnada.

Un pàmpol li fan caure amb gràcia
flor única prò pertorbable.

II
Cobdícia, cruesa i mal
oculta entre cereal sord,
Covard testimoni indolent
responsable de tot dolor.

Ulls que veuen mes poc actuen,
esclaus del sobirà omniscient,
subjugats sota cinics dogmes,
que atempten contra Terra Santa.

Dòcil com tòtil el prat calla,
ofega el plor desesperat
i accepta la doctrina d'Eol.
Pètal afeblit es desprèn.

Sègol cada cop més estès,
fent patir la flor compungida.

IV
Estrèpit sobtat, fugisser;
tambor dissonant, que retona;
tremolor colèrica, molt;
crit emergent, que ja sanglota.

Cargol treu banya, ja plou cendra,
no temis l'òbit que t'aguaita.
Terra Santa i camp de gran guerra
paradoxa cruel, no cessa.

Poruga dansa, la flor, entre
corrents basardoses que tant
la fereixen sens pietat.
Un pètal cau, ben colpejat.

Prat d'enfosquida podridura,
sègol emmetzinat, ja mort.

Calaix d'artistes

V

Una brisa serena. Pau.
Cel brillant. Aus que bé el decoren.
Aigües blaves i camps poblats.
Olor fresc a pluja i collita.

Flors cànides, felices, lliures.
Camps buits de sègol, tips d'immens
goig i alegria, amor sens plany.
Gran utopia, mal final.

Flor nostàlgica que recorda
tot allò que era i ja no és.
Ja no és i mai no serà.
Esclafit bram i un pètal cau.

Cent alimanyes carronyaires
festí d'esperança perduda

VI

No hi haurà mai dol ni laments,
la flor es marcirà. Vent serà.
Perfum perdut en camp podrit.
Suau aroma oblidat, ben fos.

Esbós estripat d'un somriure
esperançat. Flor temerosa.
Plora. Cel fosc. Gota que espilla.
Mangata lluent. Mal creixent.

Sègol beneït, degenerat,
tot ho oblidarà, sens recança.
Corrent vehement bufa, i
un pètal afeblit li cau.

"Un darrer me'n queda subjecte."
Condemna d'oblit s'aproxima.

VII

Flor de tija negra i anyívola
d'arrels decrèpites, malaltes
i sense llar, demana a Vesta
sostre i foc i també vivor.

Lleu xaloc, únic Caront jeu.
Corrents d'aire bé la belluguen
Pètal caigut, flor terminal.
Busca aixopluc, i va bramant.

Flor cega, ara calenta, bleda
ferma a la falç del cereal
que duu per l'Estígia a ses germanes.

I sobre el terra cau pansida
deixant un fort rastre escarlata,
doncs no és flor qui mor moll,
sinó poncells ulls que cluquen per sempre.

Sègol menja flor
vent menja sègol.

Martina Figueras Pérez, 1r BAT

INS Llanerres de Sant Andreu de Llanerres

► Premi Francesc Alsius 2024

SANG IL·LÍCITA

Adéu mare, adéu pare

L'última abraçada que li fiu a ma mare
la gaudí mentre estàvem tots amagats.
En temps foscos son rostre somreia encara
i el seu pit calent em curava els mals.

L'última abraçada que li fiu a mon pare
fou com abraçar la dolça lluna blanca;
tenia la pell freda, per por i per gana,
com un aucell polar a sobre una branca.

Vingué el dimoni amb indument policial,
davant meu m'arreatà el Sol i la Lluna,
car quan aquests es negaren a marxar
preme el gatell i acabà amb nostra fortuna.

Enllagimat, amagat, fui testimoni
i viu la Gestapo sortir satisfeta,
plorí així ma pèrdua fins quedar afònic
i la soledat m'acompanyà per sempre.

La crua realitat els ulls m'obrí
i les llàgrimes revelaren el secret:
en guerra, qui està destinat a patir
és aquell desgraciat que menys culpa té.

En tota foscor sempre hi ha una llum

És quan tot està perdut
que hom aprèn a apreciar el cruel destí;
i quan venen temps d'eixut,
quan escasseja el pa i el vi,
tota gota d'aigua sembla un dot diví.

Quan tot estava perdut,
vaig trobar la gota que em donà la vida:
jeia jo en un carrer brut,
i viu una ànima trista
tapant l'estrella d'or per què no fos vista.

Son daurat cabell llúia
més que el resplendor de l'Estel Gloriós,
i els seus ulls de malaquita,
d'esguard intens i enyorós,
eren la font de virtut de tot son cos.

La blanca pell de la cara
era un puríssim mirall de llum divina,
i el mel i el coll fets de marbre,
fràgils com la seda fina,
ompliren mon cor de passió i de vida.

Corrérem sens direcció
i en la pedra gravàrem nostra promesa,
que ens donàrem suport
en est moment de feblesa
i estàriem junts fins la fi de la guerra.

L'incertesa del futur

Cada dia mig quilo menys,
així quatre dies seguits;
la fam ja no es pot resistir
i sortim en cerca d'aliment.
Est procés el vam repetir
nombroses vegades i, ingenus,
pensàvem que ens ensortiríem;
i erem tristament feliços,
malgrat el conflicte entre països,
resant molt i vivint al dia.

Dos mesos durà nostra ventura
abans del seu tràgic final.
Tornà el dimoni amb set de sang,
i ens condemnà a mort prematura.
Resar a nostra mare natura
francament de res va servir,
car ja estava escrit el destí,
i quan el tren es detingué
estàvem davant de l'infern:
el càncer de gent esquilada.

Vida ominosa

Profunda corrupció en el meu cor provocà
perdre la mà de ma estimada,
més que perdre el cabell vigorós
més que perdre la dignitat moral
més que perdre la identitat personal.
Ni els cops, ni les pallises, ni el desesme
dolien tant com la distància entre jo i ella,
i cada pas més lluny exacerbava el desconsol.

Envoltat d'estranyes, tots rapats,
era ben difícil contenir el plor,
i més quan te'ls trobaves morts a l'alba,
morts de fred, abatiment o fam,
o tifus o còlera o tuberculosi,
per no mencionar l'estremidor gas.
I el pobre que es negués a treballar,
allà mateix era desmembrat a cop de pal.

Decrèpit per la rudesia del moment,
resava jo per a poder despertar
d'aquest malson que em maleïa
i em feia podrir per dins i per fora.
Mes llàgrimes regaven el terra
confeccionant un mirall d'aigua pura,
i allí mon reflexe cristal·lí lluïa,
enmig del Sol, enmig de la Lluna.

Tant de bo creure en Déu

Abans que comencés aquesta blasfèmia
contra Jehovà i tots els seus seguidors,
jo veia el Torà com un conte de fades,
fruit del deliri i la imaginació.

Quan s'inicià aquesta desgràcia,
afligit i aterrit, sense alternativa,
acceptí com a salvació divina
al gran Jehovà i la seva santa gràcia.

"Si el Senyor de debò existeix -pensava-
ens guardarà de tot mal, no ens deixarà."
Ara, però, l'episodi que em trobava,
el declarava creença irreal.

Quan em vaig absentar del costat de Déu,
com una fletxa, una imatge se'm clavà als ulls.
Era el meu càstig per esdevenir ateu?
O era la fam, baixant-me al terra els peus?

Tot va esdevenir borrós a ma vista,
mes una figura restava enfocada:
figuradament morta, realment trista,
la meua estimada allà mateix estava.

Observí, des de profunda llunyania,
com ella, i molts més, a una cambra accedien,
sabent que entrarien vius com l'aire pur
i a falta d'aire sortien difunts.
Vet aquí un altre adéu més, més amargura,
com si dos no en fossin suficients,
com si el cor portés posada una armadura
i no sentís dol ni patís detriment.

El teisme m'hagués calmat el dolor,
l'hauria reduït, l'hauria endolcit.
Però ara que Déu es trobava a l'oblit,
ma còlera no tenia obstrucció.

La ira flamejant, que guanyà la batalla,
s'apoderà de les meves accions,
i el que el creient faria per amor i fe
jo ho feu per repugnància a aquest món.

Embogit, robí una arma a l'autoritat,
amb propòsit de cometre el meu pecat,
i amb confiança, acompanyat de ma mare,
xuclí el canó, de gust dolçament agre,
i apretí el gatell, sens vacil·lació,
no per reunir-me de nou amb mos pares,
no per retrobar la mà de ma amada,
no per estar al costat de Déu i sa gràcia,
sinó per deixar aquest món de pura repugnància.

*Ivan Kapustin, 1r BAT
INS Frederic Martí Carreras*

► Jocs Florals

ELS GOSSOS

1r Premi Poesia Categoria I

Una cosa haig de dir
que un animal tan bonic
com un gos ben petit
no hi ha cosa millor per a mi.

Cada vegada que en veig algun
que em miri a cada ull
no em resisteixo,
l'agafo i el sacsejo.

Per més que em diguin que no
tenir un gos és el millor
i si et dic tots els que hi ha
ja veuràs com t'agradarà.

N'hi ha grans o petits
n'hi ha menuts i esquifits
són els husky laboriosos,
però n'hi ha molts més de gossos.

Cada gos és bonic,
i potser només un xic,
però si te'ls mires amb els ulls oberts
veuràs que la seva bellesa
és tan gran com l'univers.

Si parlem de races
tots són diferents
de grans n'hi ha masses,
el galgo, el labrador
qualsevol és el millor
de petits no n'hi ha tants
el Chihuahua és un dels nans
i si parlem de bonics
els caniches i els mastins
també són els més polits.

Ivan Subirà, 1r ESO

Calaix d'artistes

UN SOMNI FET REALITAT!

1r Premi Prosa Categoria I

Tot va començar un dia, quan la Martina tenia cinc anys. La Martina estava mirant la televisió amb els seus pares: un documental d'animals que viuen a la selva. Com sempre li passa a molta gent, quan arriba el moment més interessant del documental arriben els anuncis. La Martina els va preguntar que si podrien canviar de canal perquè els anuncis no li interessaven gens. Així que van anar de canal en canal de la televisió, fins que es van trobar amb un programa que a la Martina li va semblar molt interessant i la va impressionar molt. Els va dir als seus pares que deixessin aquell canal perquè li interessava.

Era un canal sobre esports olímpics; en concret, sobre patinatge artístic. Des d'aquell moment la Martina es va quedar una bona estona mirant el programa. Li va agradar tant el que veia per la televisió que li van venir ganes de provar per primer cop aquell esport. Els va preguntar als seus pares si la podrien apuntar a patinatge artístic, a un club perquè pogués provar l'esport. Els pares li van dir que sí perquè a les tardes ella no feia res i tenia temps de sobres.

Va arribar el gran dia que van portar la Martina a un club de patinatge artístic i va provar per primera vegada de patinar sobre quatre rodes. Els dies anaven passant i cada dia que passava a la Martina li anava agradant més aquell esport. Així van anar passant les setmanes, els mesos... Fins que van passar uns quants anys. Cada any que anava passant, la Martina s'anava fent més gran i cada vegada els estudis s'anaven complicant més. La Martina en aquells moments era una de les millors patinadores del seu nivell, així que l'entrenadora de patinatge va prendre una decisió:

Que la Martina comencés a fer competicions perquè era molt bona, es veia que s'esforçava molt i també invertia del seu temps en practicar el seu esport preferit. Va arribar el gran i tan esperat dia en què la Martina havia de competir. Era la seva primera competició. Es va posar molt nerviosa, però va recordar el programa de televisió que havia vist de petita i se li van treure els nervis. Va sortir a la pista, s'ho va passar molt bé i va gaudir molt en la seva primera competició.

L'entrenadora es va sorprendre que la Martina ho havia fet fins i tot millor que en les pràctiques que feia. El dia s'estava a punt d'acabar i es va acostar la fi de la competició. Per fi era l'hora d'entregar els premis. La Martina no s'ho podia creure quan van dir qui havia quedat en tercera posició i, per fi, en la primera posició. Efectivament, la Martina havia guanyat el campionat i estava molt contenta. Els anys van anar passant i en cada competició la Martina quedava al pòdium. Fins que un dia, quan ja s'havia passat molts nivells, l'entrenadora no podia estar més contenta de la seva alumna, i la Martina, per internet, es va trobar un anunci que deia que al juny hi hauria una competició internacional. La Martina es va quedar en xoc!

Quan va arribar el següent dia de l'entrenament, la Martina li va comentar de seguida a la seva entrenadora. Com era d'esperar, l'entrenadora ja ho havia vist des de feia uns dies i va pensar a apuntar a la Martina en la gran oportunitat de poder competir en una competició internacional. L'entrenadora li va fer la gran pregunta a la Martina:

- Martina, vols competir en aquesta competició internacional?

La Martina ni s'ho va pensar i li va afirmar amb un "sí" molt emocionada. Ara sí que la Martina es va dedicar amb totes les seves forces en tots els entrenaments, perquè competiria en una competició internacional.

El dia més esperat, amb moltes emocions, va arribar. Era el gran dia de la competició. La Martina es va preparar moltíssim. Abans que sortís a pista, es va recordar de dues coses molt importants i molt especials per ella. Es va recordar que ella volia complir el seu somni de ser com aquella noia que va veure per la televisió i també de la seva primera competició. Amb un gran somriure la Martina va sortir a pista.

La competició estava a punt de finalitzar. Va arribar l'hora que entreguessin els premis. La Martina en aquell moment es va posar molt nerviosa, però va confiar en ella mateixa i va pensar en tot l'esforç que hi havia dedicat. Els jutges van començar a dir els resultats: la tercera classificada és..., la segona classificada és..., i la primera classificada és..., és la Martina.

L'entrenadora i la Martina no s'ho podien creure. Una emoció inexplicable sentia en aquell moment la Martina. Després de l'entrega dels premis, la Martina els va agrair als seus pares per deixar-la complir el seu somni i a la seva entrenadora per entrenar-la genial. La Martina va sortir per la televisió: el seu gran somni s'havia fet realitat, gràcies a tot l'esforç que hi havia dedicat. Tot el món la coneixia i quan passava pels carrers, tothom volia fer-se una foto amb la campiona internacional de patinatge artístic.

Un missatge molt bonic que va dir per finalitzar la Martina. Va dir: si voleu aconseguir el vostre somni, només fa falta que us esforceu molt per poder aconseguir el que voleu.

Ivana Giurchita, 1r ESO

CAVALLER BUIT

1r Premi Poesia Categoria II

Buit, preciós buit, l'essència pura,
Enfronta la llum, benvolent i segura.
Naturalesa salvatge, despietada, sense censura,
Exuberant volum, determinació que perdura.
Matèria divina, en el profund assegura.

L'atuell perfecte, a la fi creada,
Sense ment, voluntat, ni veu consternada.
Sense sofriment, sense cost, desolada,
Freda, fosca, buida, idealitzada,
Per a destronar al Centelleig, destinada.

Crescut has, sota la tutela de Monomon,
En boira, arxius, la seva saviesa és don.
Lurien observa, des de la seva torre amb passió,
La ciutat de les llàgrimes, la seva eterna cançó.
Herrah, en la foscor, la seva força és lliçó.

Els tres somiadors han de dormir,
Crear el segell, el destí complir.
Atuell pur, contra la llum has d'anar,
La teva batalla, en el silenci, ha de sorgir.

Mes al final, l'amor vas trobar,
Dins del buit, la llum vas abraçar.
L'amor que et vaig donar, mai vas oblidar,
La infecció persisteix, la llum vas triomfar.

Anys després, de l'abisme, un miracle neix,
Un atuell, el cavaller buit, el seu pas fa.
Del rei creat, el buit, el seu espai desfà,
Un nou començament, la seva història, refà.

En regnes oblidats, sense cap memòria,
On ombres murmuren i la llum s'esfuma,
Un viatger va arribar, amb boca tacada,
A la ciutat silent, on el temps es desgranava.
L'ancià solitari, amb veu feta fallida,
Li va advertir de perills en la terra sagrada.
Sense titubjar, l'heroi va descendir,
Als encreuaments oblidats, on el misteri va florir.
Contra el fals cavaller la seva espasa va xocar,
I en la caverna fosca, un encanteri va trobar.
Amb poder acabat de trobar, a la sendera verda va avançar,
On la vida i la fauna en esplendor es va mostrar.
En la verda dansa, una figura es va revelar,
Hornet, protectora, la seva presència va intrigar.
No era un receptacle comú, va comprendre,
I amb una mirada, guerrera es va allunyar.

De retorn als encreuaments, cap als erms fúngics va partir,
On els fongs els seus secrets amaguen, tal vegada.
En el llogaret dels pregadeus, un desafiament va acceptar,
I després de guanyar el seu respecte, un nou camí es va obrir.
Dins de la ciutat de les llàgrimes,
On l'eterna pluja canta la seva cançó divina,
Sorgeix un salt desolador, portant-lo al cim de cristall,
Brillant i celestial, amb cristalls voluminosos i llamps de llum.
Cau de nou en un lloc singular i especial,
Les terres del repòs, on els somnis són llei,
Els somiadors troben el dorment sense despertar,
Però una figura bioluminescent l'allibera de l'etern somni.
Li atorga una arma onírica per a la seva missió,
Amb les ubicacions dels tres somiadors en mà,
Va a la recerca d'ells per a trencar el segell,
I destronar a centelleig en la seva final batalla.

A la torre guaita Lurien esperava,
A la ciutat de llàgrimes, el seu estatge,
Cavallers guaita en el seu camí es creuaven,
Però al final, en el món astral desapareixia.
Monomon en els arxius del canó ennuvolat,
Meduses i àcid, un lloc encantat.

Enfrontant a Ummu, la seva creació gloriosa,
Amb Quirell, l'explorador, el seu destí se segellava.
Herrah en el niu profund adormit quedava,
Entre bèsties i aranyes la seva essència es trobava,
El regne agressiu, el segell trencat en esvair-la,
Només l'atuell pur en cohesió amb centelleig romania.
Al temple de l'ou negre el cavaller arribava,
Hornet li parlava d'honor i valentia,
Observant-ho entre les ombres amb astúcia,
Enfrontant el seu destí amb determinació i gosadia.
En l'ou negre el buit regnava,
La llum de centelleig en l'atuell se segellava,
El hollow knight vençut, la batalla feroç,
Llum i foscor, centelleig i buit en la seva dansa atroç.
Al final, el cavaller buit triomfava,
Consumint la llum, centelleig s'apaga,
L'eterna disputa arribava a la seva fi,
En la batalla final, llum i la foscor s'esvaïa.

Juan José Jaramillo, 4 ESO

Calaix d'artistes

FLORS DE CANVI

1r Premi Prosa Categoria II

La primavera arribava amb un aire fresc que encara portava vestigis de l'hivern. Les flors començaven a obrir-se tímidament, exhibint colors que despertaven l'alegria a cada carrer del barri. El sol, lentament, es feia present entre els núvols que encara no volen marxar del tot.

Les classes a l'institut eren com sempre, amb els apunts desordenats i els bolígrafs perduts. Els passadissos ressonaven amb les rialles dels companys i el murmuri constant dels rumors adolescents. Els dies semblaven més llargs, plens d'expectatives a les tardes al parc i les trobades amb els amics.

Les emocions rajaven com les aigües d'un rierol en primavera. L'amor flotava a l'aire, amb mirades tímidament llançades i somriures còmplices. Les històries d'amor adolescent es desplegaven com les fulles noves als arbres, amb tendresa i incerteses.

Abans d'anar a l'institut, les tardes eren un joc infinit de futbol al parc, amb la gespa fresca sota els peus i els crits de victòria que es barrejaven amb els ocells que tornaven a cantar. Era un temps de llibertat, de sentir-se invencible, com si res pogués detenir el cor que bategava amb força de la joventut.

Ara sempre enyorava els temps que havia eixit a l'escola i ho recordava amb uns sentiments càlids i protector, quan no tenia cap més preocupació excloent el fet de divertir-se amb els amics, malgrat que ara només pensava en el seu futur i quina seria la professió que li permetria tenir una vida amb unes condicions decents.

Tots els seus amics es passaven el dia amb la xicota i bevent pel carrer, fent trastades..., però ell no, ell restava a casa seva preparant el seu futur, estudiant, esforçant-se.

De vegades pensava si de veritat estava fent bé, és a dir, si de veritat deixar de fer activitats lúdiques significava realment fer-se gran.

Així era la primavera, un riu constant de moments que es barrejaven amb els somnis d'un noi de quinze anys, esperant el futur com qui espera els primers raigs de sol plens de vida després de la freda i fosca nit.

Eric Lozano, 3r ESO

ONADES (DEEP BLUE)

1r Premi Poesia Comunitat Educativa

I
La llum del sol acarona les onades, que ronquen com un gat,
s'estiren i badallen, i comencen a jugar a la sorra de la platja.
L'atzar es desperta i sacseja destí, que dorm al seu costat,
i així, sense avisar ningú, el nou camí que enceten ens marca.

El brot verd brolla de la terra, la blanca tela al cavallet espera
uns nous ulls miren i prometen, un recollit es comença a desfer.
Un calçat que es nua, una porta s'obre, un fil platejat que ens mena
des de l'ara que desperta al demà que podrà ser.

Pas a pas, un nou repte s'alça, un nou color mulla el pinzell,
un acord ressona a la guitarra, el vent xiula a les orelles,
el cor batega i el que no pot ser es desfà.

I el paisatge s'il·lumina de colors, tot és més clar i més bell,
i com poncella que floreix, o vaixell que obre les veles
comencem a caminar.

II

Descobrim corbes i viarany, senders llargs i dreceres fosques,
capvespres de sol i nits de tempesta, vents de primavera.
Colors estridents, notes dissonants, passes mal donades.
Batecs tremolosos i cançons d'amor vora la llum d'una foguera.

El públic aplaudeix, el músic plora. El quadre es tapa, s'oblida
i els mots fugen, la ruta s'acaba. Llavis que es busquen i no es troben.
La pluja tot ho amara, els rius canten i corren, i sota la lluna que esgua
els vaixells perden el rumb, i alguns albiren port, i altres moren.

La celístia troba al poeta, al músic, al pintor i als amants
veient com les parques filen, creuant fils d'or i plata, vides
i morts, fama i oblit, petons de mel o gel.

Capritxoses dames, llunyanes de bellesa o encants
que en atzarós joc deixen ulls joiosos o flors marcides,
vides de somni o records de fel.

III

I passada la nit s'alça un nou sol, sobre les mateixes onades
que emmirallen els blanc núvols del cel amb la vella lluentor
de somriures i llavors, de somnis i inspiracions amagades
com les flors de marfull, a l'hivern, tenyeixen el bosc de color.

El nou quadre serà lluminós, el nou amor durarà per sempre,
l'arc de violi es trencarà i l'arbre s'esberlarà per la tempesta.
El vaixell buscarà de nou l'horitzó, els ocells garrularan al vespre,
la font cantarà de nou sobre l'esperança i la seva gesta.

Es farà de nit, plovent sobre turons o amb grills comptant estrelles.
Paraules enceses enmig d'abraçades, passions alliberades,
sentiments i cançons a punt d'esclatar

fetes perfectes i acabades, amb la muda certesa de sentinelles
que a la platja, amb sol o núvol, l'etern ronc de les onades
anunciarà un nou demà.

Jaume Escatllar, professor de Matemàtiques

► I Premio a la Creatividad Literaria

LOS FANTASMAS DE MI CASA

Ganador 1º ESO

Los fantasmas de mi casa son muy tontos, no tienen ni pies ni cabeza. Cuando juego con ellos para no aburrirme, jugamos a la Oca y al parchís. Total, que siempre acabo ganando. No se lo cuento a mis padres, ya que siempre que se lo cuento a mi padre o a mi madre, los fantasmas se van por una temporada. A mí me da que no quieren jugar contra profesionales.

Younes El Haddouchi, 1º ESO

LA CABAÑA EN EL BOSQUE

Ganador 2º ESO

Un fin de semana dos amigos fueron a acampar al bosque. Esa noche empezó a llover muchísimo, querían hacer una hoguera, pero por la lluvia no pudieron. -Nunca llueve a gusto de todos, dijo uno de ellos. Esa noche empezaron a oír ruidos, paso, sentían que una presencia maligna les acechaba. Cuando amaneció, no había nadie en la cabaña, solo un papel que decía: "Ahora solo somos uno".

Naia Bosch, 2º ESO

Calaix d'artistes

EL FARO DE LOS SUEÑOS

Ganador 3º ESO

En la costa del olvido, un faro solitario proyectaba sus destellos sobre las aguas de la memoria, arrimando el hombro a los perdidos hacia la orilla de sus sueños más profundos.

Marc Díaz, 3º ESO

OSCURIDAD MORTAL

Ganador 4º ESO

Entré en la casa con el corazón en la boca. Sea lo que fuese es casa, tenía fe en que aquí dentro no me encontraría.

La casa era vieja y oscura, aun habiéndome adaptado a la oscuridad de la noche, seguía sin poder ver bien.

Pasados unos minutos, un estruendo golpeó la puerta, acompañado de rugidos. Salí corriendo, pero a los pocos pasos caí por las escaleras.

Perdí el control sobre mi cuerpo. Entonces pude distinguir una silueta. Me había metido en la boca del lobo.

Tomàs Fernández Vergés, 4º ESO

IGNORANCIA SOBRE INSTINTO

Ganador 1º Bachillerato

El niño, sentado sobre su cama, observaba una pequeña mosca que sobrevolaba su habitación. La mosca daba palos de ciego en su intento por hallar la ventana.

Por fin la encontró, medio abierta. El niño la miró atentamente, mientras esta reposaba sobre su puerta a la libertad, aquella que tanto había buscado. Acto seguido levantó el vuelo y continuó buscando la ventana. Su tan ansiada ventana.

Ruth Moreno Gallego, 1º Bachillerato

► Mesa d'Escoles Lliures de Violència

Escrit creat des de la mesa d'escoles lliures de violència amb motiu del dia de la dona

Quan s'estima a algú, se sacrifiquen moltes coses, i això és el que va fer la meua mare, incloent-hi els seus somnis i les seves metes professionals que algun dia va tenir present, això és "estimar", donar-ho tot per aquelles persones que de veritat t'importen.

El poder, la bellesa i heroisme de l'amor d'una mare no es pot expressar en cap idioma. Quan et dic que t'estimo, no ho dic per dir, ho dic perquè vull que sàpigues que ets el millor que m'ha passat i el més important per a mi. Independentment que siguis famosa o no, jo sempre seré la teua fan número 1. Tenir èxit en la vida no és senzill i els diners o el poder no són els únics factors a considerar, tenir èxit redacta en ser feliç amb la teua vida i fer feliç a la resta. No tots tenim el camí lliure de pedres i moltes vegades ens costa seguir endavant, perquè creiem ingènuament que la primera caiguda és el final, però hem de tenir en compte que no hi ha millor vencedora que aquella que ha caigut intentant fer el que és correcte i té prou força per aixecar-se i tornar-ho a intentar fins a triomfar.

T'admiro perquè malgrat les teves pors, t'enfrontes al destí com una fera i aconsegueixes revertir la pitjor situació. Tu no creus en els pronòstics dramàtics i despertes cada matí amb ganes de donar al món el millor.

Ets lluitadora, et despertes abans que el sol et saludí i et fiques al llit després de veure els teus fills descansar, no tens temps per pensar en les desgràcies, ja que saps que amb el teu esforç i fe pots vèncer qualsevol adversitat.

Les proves de la vida poden ser molt dures, però només algú de cor fort com tu les pot superar. Ets aquesta dona que treu forces de les seves debilitats i lluites per complir els teus somnis a força d'esforç, perseverança, sacrificis i ganes de triomfar.

Sigues feliç i sent-te tranquil·la, perquè mereixes més del que imagines, i gràcies a la teua valentia i perseverança al món, hi ha coses molt bones i excel·lents, ets un gran exemple a seguir.

A.C. 3r ESO

► Sobre l'assignatura de música

Classes de música durant el curs

Durant el curs he après moltes coses en general, tot i que hi ha hagut companys que han anat interrompent alguns moments de les classes i això a altres companys que tenen ganes d'aprendre els ha impedit fer les classes completes. Però en general han estat molt dinàmiques, i a mi m'ha agradat molt.

Coses que hem après durant el curs

Durant el curs hem après a tocar la flauta, el piano i d'altres instruments... Alguns/es de classe ja sabien tocar una mica la flauta i aleshores han millorat força. La majoria tenim molta il·lusió de poder fer bé les coses que anem aprenent a classe, sobretot realitzar els deures a casa, practicar les cançons apreses amb els instruments indicats etc.

El concert per al Concurso de Microrrelatos

Aquest any per celebrar el Concurso de Microrrelatos organitzat pel Departament de Llengua Castellana i Literatura, alguns alumnes de primer i de segon d'ESO hem estat escollits per la professora per participar-hi tocant algunes peces musicals. Hem pogut assajar en algunes sessions per poder consolidar-les tocant-les tots junts a l'escenari sota la direcció de la professora. Som la majoria flautistes, junts amb dos companys que toquen panderetes i una companya pianista. La veritat és que ho vam fer molt bé i vam tocar amb molta il·lusió, i és que ens agrada molt la música!

Ivana Giurchita, 1r ESO

Calaix d'artistes

► El Nou Món, la revista d'història de 3r d'ESO

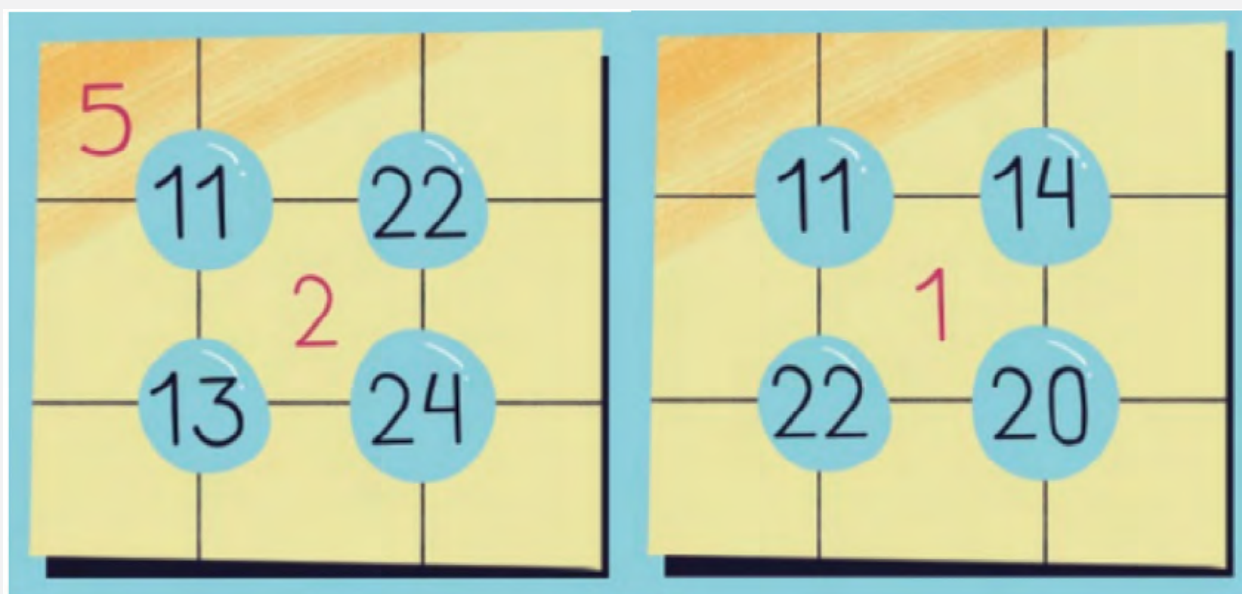
Ens plau moltíssim presentar-vos el primer número de la revista d'història "El Nou Món", que l'alumnat de 3r d'ESO ha elaborat a les classes de ciències socials d'aquest tercer trimestre. Aquí us en deixem la portada, però podeu fullejar-la a la següent adreça web: <https://online.flippingbook.com/view/376218394/>

PASSATEMPS MATEMÀTICS

Aquest passatemps es diu Sujiko.

Cal acabar de posar els números de l'1 al 9 en els requadres, sense repetir-ne cap. Heu d'aconseguir que el número de cada cercle coincideixi amb el resultat de sumar els 4 números que té al voltant.

I ara un parell de Sudokus: un de molt fàcil i un de difícil (a veure si descobreixes quin és quin). Per si no n'heu fet mai cap: a cada fila, a cada columna i a cada regió quadrada 3x3 han d'aparèixer una sola vegada totes les xifres de l'1 al 9.

	7		6	5				
		3		1	4		8	
	2		3	8		6	9	
1						7		
6	5		7	4	1		3	9
		7						6
	3	8		6	5		7	
	4		2	9		1		
				7	8		2	

			8				4	1
1				9	5			
9	8	3						5
				4		1		7
	9						3	
4		8		3				
7						6	8	2
			7	6				4
5	6				1			

MOTS CROISÉS

Horizontal

- 4 Déversement de pétrole en mer, créant une nappe de pollution dans l'eau. Ça s'appelle la...
- 8 Quand il ne pleut pas pendant une longue période et qu'il n'y a pas d'eau, on dit qu'il y a ...
- 9 Quand des éléments nocifs pour l'environnement causent des problèmes dans la nature, par exemple des changements climatiques radicaux, l'extinction d'animaux...
- 10 Tout ce qui nous entoure dans le monde naturel.

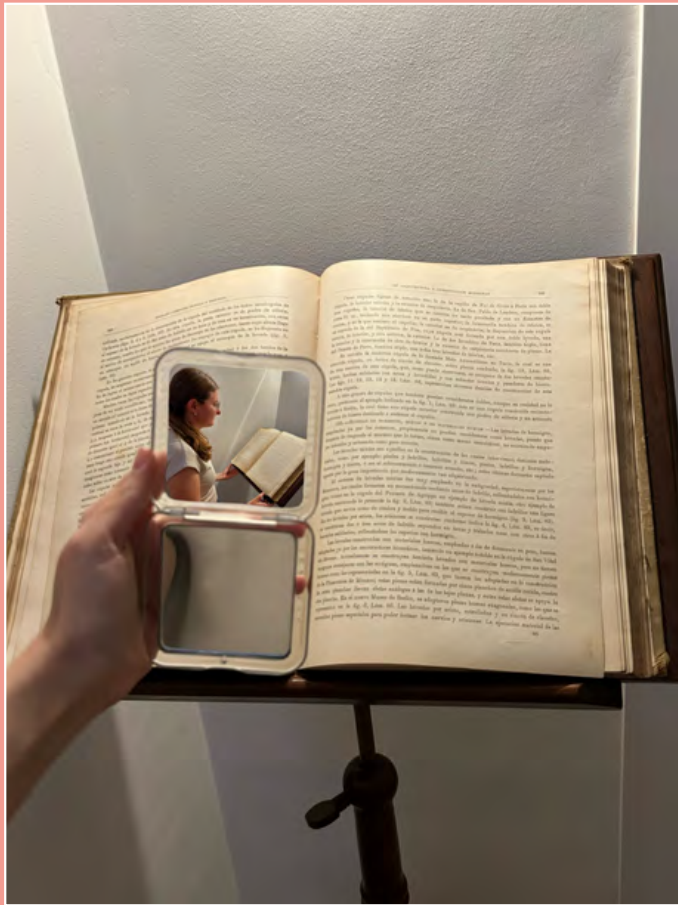
Vertical

- 1 Matériau à réduire, car il est très polluant.
- 2 Sources d'énergie provenant de ressources naturelles pratiquement inépuisables.
- 3 L'augmentation de la température mondiale.
- 5 Le processus de collecte, de tri et de transformation des matériaux utilisés en nouveaux objets s'appelle..
- 6 La diversité de la vie sur Terre.
- 7 Dispositifs technologiques qui captent l'énergie du soleil et la transforment en électricité.

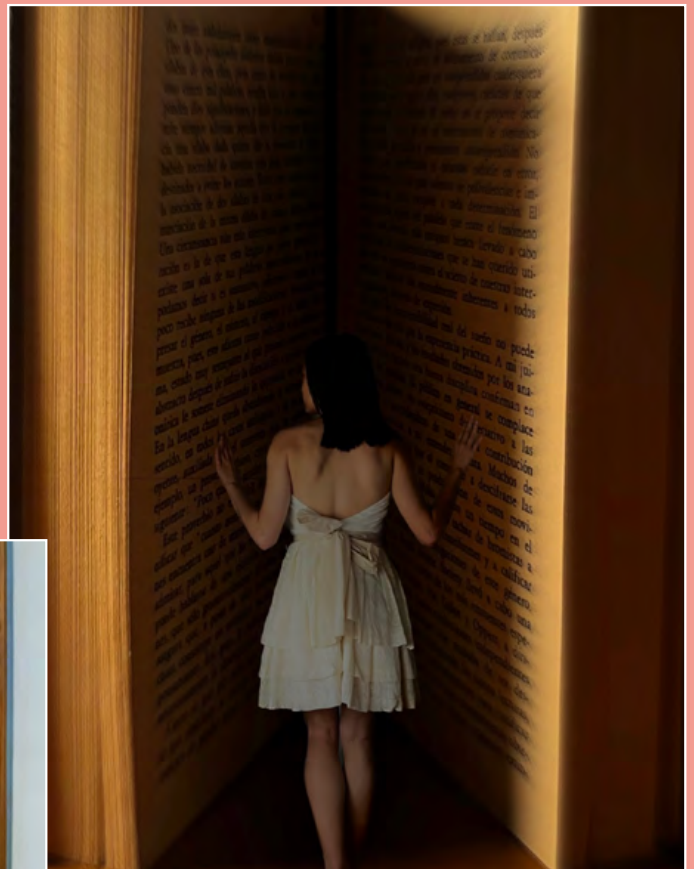
MOTS CROISÉS RÉPONSES

- 1 - plastique
2 - énergies renouvelables
3 - réchauffement climatique
4 - marée noire
5 - recyclage
6 - biodiversité
7 - panneaux solaires
8 - sécheresse
9 - pollution
10 - nature

XI Concurs fotogràfic Un món de lectors 23-24

1r Premi. Berta Solés.
1r Batxillerat C
M'emmirallo amb el que lleigeixo.

2n Premi. Mireia Rovira.
2n Batxillerat B
Endinsar-se a un nou món.

3r Premi. Iris Casas.
2n Batxillerat B
Històries que ens mouen.

